

מועצה אזורית לב השרון
ישיבת מליאה מספר - 30
ישיבה מיום 30.11.2025

נוכחים :

אלי אטון	-	ראש המועצה
יצחק יצחק	-	סגן ראש המועצה
טל מצר		
שי שדה		
רועי מימון		
אורנה הדר		
לביא זמיר		
קובי רייך		
משה מכלין		
שחף חרמון		
מיכל גליק		
רעם ואול		
אפרים חגי'ג		
אבי קיטרי		
יהודה גטה		
ראובן קפלן		
סיוון שריפי	-	מזכירת הוועדה

משתתפים נוספים :

עו"ד רונית עובדיה	-	יועצת משפטית
מר ניסן כנפי	-	מנכ"ל
מר שרון עזרון	-	גזבר
גב' מירב לביא	-	מבקרת

גלעד שלוש

אמיר שלוש

סדר יום:

1. דוח ראש המועצה
2. הצגת סקר מסיעות
3. מינוי דירקטורים חכ"ל – אורית בר ואורית קפלן
4. בקשות למסגרת אשראי בבנקים
5. אישור הלוואה למושב עין שריד+ערבות מועצה 1.7 מיליון
6. אישור השתתפות שכר לימוד תואר שני ראשי רשויות
7. שינוי יום מועד מליאה
8. אישור תב"רים

פרוטוקול

אלי אטון: אנחנו מתחילים את ישיבה מספר 30. נמצאים כאן איתנו הנציגים של חברת מנרם מהנדסים, שעשו את סקר המסיעות. הם עשו את הסקר הזה לפני חצי שנה בערך, הם נכנסו עם רכב ממוחשב והם עברו כל יישוב וסרקו את כל הרחובות, ולפני שלושה שבועות בערך הם סקרו בפנינו את התוכנית, את הממצאים שלהם, את כל מה שקיים ואנחנו כמובן ביקשנו מהם גם לבוא ולהציג בפני המליאה את סקר המסעות. מטרת סקר המסעות זה לבחון את מצב הכבישים והמדרכות בכל היישובים בלב השרון. אנחנו מדברים כרגע רק על היישובים, בתוך היישובים ולא כבישים חיצוניים. אני רוצה לפני זה קודם כל גם להגיד תודה לאילן שנמצא פה שליווה אותם במשך חודשים. אתם תראו את התוצאות ואחרי זה נדבר עליהם.

גלעד שלוש : שלום לכולם, שמי גלעד שלוש מהנדס אזרחי, מומחה בתחום הכבישים. איתי אמיר רובין מהנדס מערכות מידע- אפליקיישן, ואנחנו נציג לכם היום סקר של רשת הכבישים שעשינו אצלכם בחודשים האחרונים, כולל ניתוח המצב וכן הכנת תוכניות עבודה לשיקום לשנה/שנים הקרובות בכל מיני תרחישים. אז באופן כללי כשאנחנו רוצים לקיים מערך סדור של אחזקה של מערכת כבישים אז אנחנו גם צריכים לבצע גם הערכת עיצוב דרוש לאחזקה, וצריך לאסוף מידע על כל רשת הכבישים, במקרה שלך זה היה פרוס על כמה וכמה ישובים. בעצם אנחנו אוספים את המידע הזה בצורה שיטתית ורב-שנתית. נהוג לבצע סקרים במקטעים עירוניים כל שנתיים, שלוש. אנחנו גם עושים את הסקרים, לדוגמה, עבור מדינת ישראל, אז שם אנחנו עושים סקר כל שנה. עוד גופים שעושים את זה בארץ ובעולם אז בישראל זה נתיבי ישראל, עיריית תל-אביב, ירושלים, הוד השרון, קריית שמונה סיימנו לא מזמן וכו'. יש לנו גם לקוחות בארץ וחו"ל. קצת נדלג על הרקע. תוכנית העבודה, קצת התארגנות, קיבלנו מידע מאילן והצוות שלו, אילן וירדן שליוו אותנו בצורה צמודה כל התקופה. הוצאנו צוות סקירה לכל הישובים, רחוב, רחוב, כל אחד מהרחובות הכי קטנים של כל הישובים, ביקרנו בהם וצילמנו. לאחר מכן יש עבודת הכנה של ה-GIS שזה כל הסגמנטים שכל רשות בנויה ממנה. ראוט זה ציר ראשי וסגמנט זה מפינת רחוב לפינת רחוב. אנחנו מסגמנטים אותו לפיסות קטנות כדי שנוכל לבצע תחזוקה אחר-כך. בין היתר גם אילן ביקש מאיתנו שנמפה את המדרכות, מתקני הספורט, הצללות ועוד קצת ריהוט רחוב. בסופו של יום עשינו ניתוח הנדסי לכל הכבישים וקיבלנו בעצם ציון שהוא מדד בינלאומי, זה נקרא PCI, הוא בסקלה 0-100, 0 נכשל, 100 כביש מושלם. בעצם היום אתם מדברים בשפה שהיא כמו כל הערים בארץ ובעולם, אנחנו מדברים בשפה בינלאומית. בנוסף, עדכנו לכם איזושהי מערכת, תכף אמיר ידגים אותה, מערכת ניהול מסעות שזה בעצם סביבה של מפה שמאפשרת לגשת רחוב רחוב ולראות וידאו קדימה ואחורה ואת האנליזה של הנזקים. הכנו גם תוכנית עבודה ואנו מלווים את אילן וירדן גם בהכנת

מכרז הנדסי וכתבי כמויות. קצת מספרים, חלוקת האורכים לפי היישובים, אחר-כך אני אפיץ דרך אילן את המצגת, אז בכל אחד מהישובים אתם רואים בדיוק את רמת הדיוק של כמה קילומטרים יש לו. לדוגמה כפר הס עם 6.1 קילומטר אספלט, 2.63 קילומטר כבישים מאבנים משתלבות, 633 מטר דרכי עפר, סך הכול 9.4 קילומטר כבישים. סך הכל בכלל המועצה יש כ-148 קילומטר כבישים. קצת לגבי חלוקת רשת הדרכים אז 80% אספלט, 16% אבנים משתלבות ו 4% דרכי עפר. קצת לגבי השפה שאנחנו מדברים בה PCI בעברית אינדקס- למטה אתם יכולים לראות מ 0 עד 40 נכשל, 40 עד 55 בינוני גרוע, 55 עד 70 בינוני, זה כבר אזורים שאנחנו צריכים להתחיל לשקם בהם ולאחר מכן קטגוריה של עד 85 טובה וטובה מאד. קצת דוגמאות למה זה נזקים בכבישים, יש לנו התלאות, התעייפויות, סדקי בלוק ובורות, יש 19 סוגי נזקים במסלעות אספלטיות- ו-4 שהם מאד נפוצים. זה בעצם הליבה של כל התהליך שאתם עוברים. בעצם כביש מתחיל בציון 100 מצב מצוין, בשנים הראשונות אתם רואים פה את ציר השנים, ופה אתם רואים בנקודה הזאת אם אנחנו נתקן נעשה כל מיני תיקונים קטנים, הטלאות, איטומי סדקים וכו' יעלה לנו סדר גודל של 16, 15 שקלים למטר רבוע, ואם ממתניים ל-70 צריך לעשות קרצוף ריבוד של שכבה אחת זה עולה כ-50 שקלים למטר רבוע, ואם ממתניים עוד שנתיים נמצא את עצמנו בדרדר של נזקים שמצריך קרצוף וריבוד של שתי שכבות, זה סדר גודל של 30 דולר או 100 עד 110 שקלים למטר רבוע. כדי לתקן אספלט אנחנו מקרצפים שכבה, מביאים אספלט טרי ומהדקים אותה זה תהליך שנקרא ריבוד. כשאין לנו את המערכות של אסטרטגיה של כל רשת הכבישים, אנחנו מטפלים בשיטת Rosie First אנחנו מגיבים ל-106. משהו מתקשר, מעלים את זה בשרשרת המידע לאילן וזה כל הזמן באזורים שמאד יקר לתקן.

רועי מימון: הכבישים בין היישובים גם אתם עושים?

גלעד שלוש: מתווה ישראל. קיבלנו מאילן ממחלקת ה-GIS, אם זה שייך לכם יש לו ממש נקודה איפה נגמר ואיפה מתחיל. לדוגמה, אם יש מיליון שקלים אנחנו בדרך

כלל מטפלים באזור הזה. המערכת היא כלכלית הנדסית, יש מאחורה חישובים, כשאנחנו מטפלים פה בכביש מבחינה אופטימלית, מבחינת כלכלה הנדסית, 50 שקל למטר רבוע יעלה לנו לתקן. ופה אנחנו תוקפים במעלה ההר, את אותו תיקון קטע של הכביש, ועכשיו אנחנו נכנסים שוב לקטגוריה של דרדור איתי. במובן הזה, אם היו לנו מיליון שקלים אז היינו יכולים לעשות 60 אלף מטר רבוע, ואם נטפל בכבישים הגרועים, אז נטפל ב-25 אלף מטר רבוע. אבל בינתיים אלה יתדרדרו, לכן התהליך מתקיים בעיתוי ובמצב הכביש מתי לתקן. איך נראה רכב הסקירה הוא מסתובב עם מצלמות קדמיות ואחוריות עם מערכת בזמן אמת, צילמנו את הרכב בכל מיני יישובים. זה הצוות שלנו. מתבצע פענוח הנזקים באמצעות מפת GIS וניתוח פריימים.

רועי מימון : איך אתם ממפים את המדרכות?

גלעד שלוש : מצלמה עירונית. יש לנו מצלמה שמצלמת ימינה ומצלמה שמצלמת שמאלה. אי אפשר לזהות שקעים למעט ויזואלית. בעצם המיפוי הוא ברמה של קודם כל מה סוג המדרכה, האם הם משתלבות. צריך לרשום גרוע, בינוני וטוב בהערכה ויזואלית. ויש דגש משמעותי בעניין המדרשות זה האם באזורים בהם יש מעברי חציה האם יש אבני שפה מונמכות לאמא עם עגלה.

עידו : הכבישים זה לפי מערכת ממוחשבת, והמדרכות לפי העין של הסוקר.

גלעד שלוש : כן, ובדגש בטיחות. הנושא של יש או אין שפות מונמכות במעברי חציה הוא מאד חשוב.

(מדברים ביחד)

גלעד שלוש : ככה נראית כל העיר. זה דוגמה לאיך נראה פענוח כבישים. אתם יכולים לראות פה...אתם רואים פה איזה נזק שמצאנו אתם יכולים לראות. זה דוגמה לגנות הדר ונורדיה, קצת שתראו איך זה נראה. למעט הציר הראשי נורדיה קצת פחות טוב מגנות הדר. הציון הממוצע של כל רשת הכבישים שלכם הוא 69. כשאנחנו רואים ש-23% במצב גרוע, זה די הרבה האמת. אבל יש לנו סדר גודל של 50% שהם במצב טוב, שקצת מושכים אותנו למעלה.

מה שמדאיג שבאמת יש פה קבוצה גדולה של כבישים שרוצה להתדרדר לאזור הגרוע אז אנחנו צריכים דחוף להתחיל ולהתערב. זה המשרות המשתלבות, המצב הוא טוב. הממוצע הוא 94% ציון. יש פה ושם בעיות. זה צילום מצב הנזקים לפי כל ישוב. אתם יכולים לראות שהכי גרוע זה שער שער אפרים בציון 49%.

(מדברים ביחד)

גלעד שלוש : אי אפשר לדעת את גיל הכביש אבל ניתן לדעת את מצבו. אפשר לנחש. פה אנחנו רואים הפרדה בין צירים ראשיים ומשניים, ראשי זה בעצם נפחי תנועה משמעותיים, משניים זה כבר הרחובות הקטנים של השכונות, ואתם רואים שבאמת בראשיים יש לנו ממש 39% במצב בינוני גרוע. מה שמצריך באמת בהרבה מהיישובים לתת הרבה אנרגיה לצירים הראשיים. אבל אחת ההמלצות שלנו היא תמיד גם לאילן לנסות לאזן, לא תמיד את כל הכסף לשים רק בצירים הראשיים, חייבים כל הזמן להוריד כסף גם לשכונתיים, כי התושבים רואים את זה. הכלכלה תמיד מושכת לאיפה שיש הרבה תנועה לתקן, אבל אי אפשר להפריז ולא לתקן בכלל את הקטנים. אז במערכת שלנו יש מנגנון של בלנסים שבו אפשר להחליט ש 70% מהכסף ילך לראשיים ו-30% ילך לרחובות הקטנים. אז תכף נציג את זה. פה, קצת קשה לראות, אבל בגדול זה מי ששאל לגבי המדרכות, יש פה את הסיווג של המדרכה, כמה מזה אספלט, ריצוף וכולי, מה הקונדישן, כלומר האם יש בעיה עם הנמכות או עם אבני שפה שבורות או מעבר חצייה שלא מסומן טוב וכולי. אפילו במפרים, סופרים כמה במפרים יש בכל רחוב.

דוברת : אי אפשר לעשות סקר תאורה?

גלעד שלוש : סקר תאורה אפשר לעשות בלילה.

דוברת : מה זה אומר חוסר בהנמכות במעברי חצייה?

גלעד שלוש : אימא עם עגלה שמגיעה למעבר חצייה ובעצם אבן שפה מונמכת חסרה וזה לא בסדר, חייבת שיהיה, אחרת היא צריכה להרים את הילד. סיכום, מתחילים להגיע לסיכומים, 148 קילומטר כבישים, ציון ממוצע 69, לפחות

50% אנחנו נשקם ברחובות הראשיים בפריימריז, יכול להיות שאפילו יותר, בעצה אחת עם אילן וירדן איפה שיש קצת יותר תנועה. זה כבר תמונות מתוך התוכנה שבה אתם רואים שכרגע אנחנו מציעים ש-50% מהכסף ילך לכבישים הראשיים, 25% לרחובות שמובילים לתוך הרחובות הקטנים ועוד 25% לרחובות הקטנים עצמם, אבל זה עוד נושא לשיחה.

מיכל גליק: אני רוצה לשאול אם האחוזים האלה הם פר יישוב או איך?

גלעד שלוש: כרגע הכנו את זה...

מיכל גליק: אני רוצה לשאול באמת, כי יש 18 יישובים ובכל אחד מהם יש בעיות

בראשיים ובמשניים והשאלה היא איך הולכת הפריסה?

אלי אטון: מיכל הוא תכף יראה בכל ישוב גם את הצבעים. יש תיעדופים. מה שטוב

במערכת הזאת...

אורנה הדר: אני מנסה להבין את מה שהיא אומרת, האם בשער שיש להם הכי הרבה

נזקים רוב התקציב הולך אליהם, זאת השאלה.

אלי אטון: אנחנו הולכים לפי קודם כל צבעים של הכבישים בכל היישובים.

(מדברים ביחד)

גלעד שלוש: בינתיים עמיאל עובר לשרת שלכם, הקמנו לכם שרת ענן, הוא מיד יתחבר

אליו.

(מדברים ביחד)

רעם ואול: במסגרת הסקר, האם כשעשיתם סקר לאותן מדרכות זה בא ברצף לכבישים

ולדרכים, ואם יש קטעים שראיתם שאין בהם מדרכה ואתם חושבים שזה

היבט חסר, היבט שמשפיע בטיחותית אולי שם צריך להשקיע 4.

גלעד שלוש: זו שאלה טובה, מה שצריך לעשות זה בעצם להושיב יועץ תנועה שיבוא

ויאמר שפה מאד מסוכן, נגיד בשני הצדדים לדוגמה, אין אפשרות להולכי

רגל ללכת. זה לא עשינו כי אנחנו מומחים ברשתות כבישים במונח הפיזי.

אבל עכשיו יש לכם כלי שבו אפשר להתחיל להניע את ההליכים, זה כלי

אסטרטגי. ניכנס לגאולים, אנחנו רואים שהציר הראשי הוא בסך הכל לא רע

כאן.

- דובר : במקרה הציר הראשי שם הוא מע"צ. מה שמע"צ מתחזק לא נכנס לסקר.
- דובר : זה רחוב השומרון, אנחנו יכולים לנסוע ממש ברחוב.
- גלעד שלוש : בעצם המערכת הזאת היא מערכת טקטית, אז אתם רואים את הנקודה הירוקה אז אולי תעשה חזרה לתחילת הכביש. כל מקטע הוא סגמנט מפינת רחוב לפינת רחוב, רואים את הנקודה הירוקה, זה הסגמנט שאנחנו עכשיו עליו, מקטע. אפשר לבצע עליו מדידות, נפתח גריד, ואפשר לבצע כל מיני מדידות של בורות וסדקים.
- דובר : זה רחוב בהרחבה חדשה?
- גלעד שלוש : לא. רואים את הנזקים שנמצאו פה. פה רואים את הנזקים שמפינו עבור כל הכבישים ברשות. המפענח מגדיר את הנזקים ולאט לאט מצטרף חישוב.
- משה מכלין : אנחנו רואים בקו הכחול שהוא דורש תיקון, נכון? אבל מה עם הקו האנכי?
- גלעד שלוש : הכניסו שם צינור ביוב. יש סדקים שהיא אספה. יש תקן שקובע שאתה צריך להיות מעל סנטים כדי שהיא תסמן את זה כסדק בחומרה LOW. יש 3 חומרות, 19 סוגי נזקים ולכל אחד מהם יש הגדרה.
- משה מכלין : מה שאתה מציג לי פה זה קרצוף של הכביש.
- גלעד שלוש : יש עץ החלטות הנדסי שאיתו אנחנו משקללים כל סגמנט ואת הציון שלו, והמערכת מציע לכם פתרונות הנדסיים עם עלות כספית.
- דובר : אתם ביקשתם מהוועדים לצלם בורות שעומדים בהם מים בכבישים. הבנתו מהוועדים שביקשו.
- גלעד שלוש : עכשיו אנחנו עוברים לחלק הכלכלי הנדסי. יש לנו את כל המועצה בכף ידנו. לאילן ולירדן יש גישה מלאה למערכת, פה אנחנו יכולים לקבוע תקציב. לצורך העניין 5 מיליון שקלים, המערכת מבצעת אנליזה כלכלית הנדסית ומראה מה הכי כלכלי לשקם. היא גם אומרת, תקשיבו כרגע הציון הוא 69 ועם 5 מיליון שקלים אנחנו מתדרדרים בכל הרשת לציון 67 ולכן צריך יותר מ-5 מיליון שקלים. בואו ניקח רחוב, לדוגמה ברחוב הרימון, היא אומרת ממרחק רץ 600 עד מרחק אץ 1.1 קילומטר, 500 מטר אורך, שטח של כ 3,000 מטר רבוע, המערכת ממליצה על טיפול הנדסי, המערכת ממליצה לאור

כל מיני שיקולים על קרצוף וריבוד של 5 סנטימטר, עלות ישירה של 296,000 שקלים, ויש עלויות נלוות של ניהול פרויקט, אבטחת איכות, מעבדות, צוותי בטיחות. יועץ לא צריך.

דובר : עלות פרויקט הוא 40%

גלעד שלוש : לא, הכל ביחד. יש לך בצ"מ 15%, ניהול פרויקט 4, 5%, יש אבטחת איכות, יש לך צוותים של אבטחה, חסימות של הכביש וויסות תנועה. פה סיכמתי עם אילן על 40% תוספת לעלויות הישירות. נגיד בירושלים יש להם תחשיבים שלהם 50%, הממוצע בישראל על העלויות הישירות כולל כל היועצים אם מפעילים אותם זה 40%, כולל הסימונים.

אפרים חגי'ג : בשיטה הזאת כל פעם מתקנים מקטע קטן ברחוב ולא מתקנים את כל הרחוב?

גלעד שלוש : במערכת יש כלים סטטיסטיים, אם יש לך קטע גרוע, קטע קטן טוב, קטע גרוע, היא מאחדת לך אותם לחתיכה אחת. אז המערכת יש לה מערכת אינטראקציות כזאת. אז לדוגמה הפרויקט הזה של הרימון יעלה 485 אלף ₪.

(מדברים ביחד)

גלעד שלוש : עכשיו אנחנו לדוגמה באמצע תהליך מכרזי שאילן וירדן מפרסמים, כרגע

המחירים שיש פה הם מבוססים מחירון דקל 18%, יכול להיות שתקבלו מחירים למטר רבוע אולי לא 58.8 אלא 57, אז אפשר בעצם להכניס בדאטאבייס של התוכנה את כמה השקלים למעלה או למטה ואז יהיו חישובים בעלויות ישירות ועקיפות מותקנות. פה אתם יכולים לקבוע את האחוזים של כמה הכסף עושה אלוקציה לכל אחד מהתחומים, לראשיים ומשניים. ערים גדולות, לא יודע אם יש את זה אצלכם, ערים גדולות יש להן רשימת רחובות מועדפים, נגיד תל אביב, שנקין, אבן גבירול, יש להם רחובות שהוא אומר, נכון שהנדסית אתה רוצה לתקן לי ב־70, אבל יש לי כל כך הרבה תיירות שם, אני רוצה כל הזמן שיהיה ציון 80 ומעלה, אז אני לא יודע אם יש לכם דבר כזה פה, אבל זה גם כן. עכשיו אני עובר לאנליזה הרב שנתית.

קובי רייך : אבל המחירים שלך ממש בשמים.

- גלעד שלוש : כל המחירים פה הם מחירים של השוק.
- קובי רייך : לקחו לי 10,000 שקל קרצוף ו-70 שקל למטר אספלט.
- גלעד שלוש : זה מחירים גבוהים יותר.
- דובר : לא היה לך שם פיקוח, לא היה לך את ה-40%. הוא נותן עוד 40% שאין ד
אותם.
- (מדברים ביחד)
- אילן : כמו שגלעד אמר קודם, אנחנו עובדים עכשיו על מכרז מסגרת לעבודות פיתוח שמתבסס על דקל-, ואנחנו צופים שגובה ההנחה על היקפים גדולים יהיה גדול יותר ממה שמקבלים על עבודות קטנות, לפחות 20%, נגיד במכרז מסגרת של עבודות כלליות קיבלנו 32%, לא יודע כמה נקבל בעבודות פיתוח, אבל ברגע שיהיה לנו קבלן, הם מכינים לנו גם מפרט שנכניס כהגדרה לתוך המכרז הזה, והמחירים יהיו מחירי דקל עם ההנחה המקסימלית שאפשר לקבל.
- גלעד שלוש : אני בדיוק סיימתי תהליך כזה עכשיו עם קריית שמונה, כי יש שם איזשהו מבצע בצפון, הם קיבלו 18% הנחה על דקל, שזה די דומה למחירים שאתם רואים פה.
- קובי רייך : שם זה חתיכת שטחים שבא קבלן...
- (מדברים ביחד)
- קובי רייך : שבא קבלן ומביא את המכונות לישוב לחצי קילומטר, זה עולה לו הרבה.
- גלעד שלוש : אנחנו מדברים על עבודות בהיקפים שוטפים. חבר'ה, אנחנו ניגשים עכשיו לתוכנית הרב-שנתית. אנחנו בעצם נריץ עכשיו תרחיש של 10 מיליון שקלים לשנים הקרובות.
- קובי רייך : אתה אומר שנים, כמה שנים זה?
- גלעד שלוש : הרצתי ל-5 שנים קדימה.
- (מדברים ביחד)
- גלעד שלוש : אם אתה רוצה למפות את כל התאורה גם שם יש סקר.
- אלי אטון : חברים בואו ניתן לו להתקדם כדי שנראה את כל התמונה.

גלעד שלוש : אם אנחנו מדברים על 10 מיליון שקלים, אז אנחנו מוצאים את עצמנו באותם עולמות שעולים מציון 69 ל-71.2. מקודם נשאלתי אם יש לנו לרגע את כל הכסף בעולם, אז אפשר פה לעשות תקציב בלתי מוגבל ובעצם אנחנו נראה כמה, אם אנחנו רוצים לתת פוש ענק ולשקם את כל רשת הכבישים...

(מקבלים ביחד)

גלעד שלוש : 53 מיליון שקלים, ואז יורד ל-4-5 מיליון שקלים בשנים...

טל מצר : שזה בעצם אתה אומר שגם אם הכבישים הם פיין, פיין, התחזוקה...

גלעד שלוש : המערכת אף פעם לא תהיה מוכנה לתקן כביש שהוא מתחת לציון 85, היא כאילו אומרת, בוא, זה בזבוז כסף. היא לא נותנת לנו לתקן את הכול בנינו אותה בצורה עקרונית.

טל מצר : לא, אבל שוב אני רגע שואלת, המערכת יודעת, נגיד עכשיו נכנסנו, אין לנו 70

מיליון, בסדר, אבל יש לנו משהו, מה אני עושה? האם המערכת יודעת לעזור לי לבחור? תיקנתי, וכדי שערך התיקון שלי לא ייפגע, אז כדי שעוד נגיד 3 שנים אני אחזור לאותו כביש שאולי תיקנתי, אבל... שלא ירד... זה כאילו שהמערכת נותנת לי עבודה רב שנתית לעד אין סוף כאילו?

גלעד שלוש : תראו, אין פתרונות בעולם הכבישים האספלטיים וגם של הבטון, כל הזמן

הכביש מדרדר, זאת אומרת, אנחנו צריכים, בגלל זה יש אגף תחזוקה. היום בעצם אתם כבר יישובים מבוססים, רוב העבודה שלכם היא מיינטנס, כמו מדינת ישראל. אני במדינת ישראל סולל לנת"י 120-150 קילומטר כבישים בשנה, אבל יש לי רשת לתחזוק של 8,000, זאת אומרת, רוב הכסף הוא במיינטנס. גם אתם. ולכן הכלים האלה זה בעצם הכלים האסטרטגיים שלכם לעתיד כדי להחזיק את המועצה. פה ושם יש שכונה חדשה, עוד 2-3 קילומטר, אז בסקר הבא, עוד 2-3 שנים, נכלול את כמה הקילומטרים האלה, ובטח הכביש יהיה בציון 90 ומעלה, כי אני מתאר לעצמי שעשו את העבודה באיכות טובה פלוס.

אפרים חגי' : אבל אני רוצה לשאול שאלה קטנה רגע, זה סקר כבישים, הכול טוב ויפה,

אבל לפני שעושים סקר כבישים ועכשיו אנחנו מדברים על תיקון כבישים ועל

שיפוץ כבישים, יחד עם זאת הכביש עצמו יש לו גם מורכבות של תשתיות, ניקוזים וכל הדברים האלו, למה זה לא ביחד? אם מערכת הניקוזים לא טובה הוא גם דופק את הכביש.

תענוג הישיבה איתכם. למה? אתם מדברים לעניין. מה שאנחנו עושים, וזה גם באמת דיברתי עם אילן, אנחנו מתכוונים כל שנה, בעצם יש פה מאחורה, יש פה ממש תוכנית שהיא לכל השנים הקרובות, זאת אומרת, פה זה לא רק רף, מאחורה, נגיד אם אני רוצה לראות את השנה השלישית, אז אני יכול ממש לראות עוד 3 שנים מהיום מה יהיה פה. מה שאנחנו עושים כל שנה זה, נגיד יש לנו תקציב 10 מיליון שקלים, אז אנחנו בדרך כלל מריצים תוכנית ל-12 או 13 מיליון שקלים, עושים שולחן עגול, מזמינים את בזק, חברת חשמל, חבר'ה של הניקוז, כל מי שעובד איתכם בתחום הניקוז, ומציגים להם על גבי מפות GIS שזו היום השפה שלנו לדבר עם רשויות אחרות, את התוכנית שלנו לשנה הבאה. הוא צריך להגיד לי התנגדויות, להגיד לי לא, לא, אני פה עושה חצייה, חברת חשמל שנה הבאה, ואז אומרים, אוקיי, בואו נבטל את הפרויקט, כי אחרת אם אנחנו נסלול את הכביש והוא יעשה חצייה, האנשים של הרחוב יתבאסו עלינו, יגידו איזה למחים. בעצם הסיג ושיח שלנו הוא לעשות שולחן עגול כל שנה ביחד עם אילן וירדן וכל החבר'ה, ובעצם להציג להם את התוכנית לשנה הקרובה, והם יגידו לנו לא, אל תיכנסו, אנחנו מתכוונים.

רועי מימון : לא, אבל השאלה שלו הייתה אחרת, אם הניקוזים תקולים, אם מישהו יודע מזה? האם נגרם נזק לכביש בגלל הניקוז?

גלעד שלוש : זה אני לא יכול לדעת, כי אני עושה סנפ-שוט.

אלי אטון : אילן תענה בנושא הזה.

אילן : אני אענה על זה. אנחנו במקביל התחלנו לעשות תוכנית אב לניקוז של כל המועצה. הסקר שלהם מתמקד במצב הכבישים. במקומות שיש בעיות ניקוז אנחנו עושים קודם כול תוכנית אב שממפה את כל המועצה, את כל האזורים שבהם יש בעיות ניקוז, וגם במקביל פותרת את המקומות הקריטיים כדי

שהם יגיעו למצב שהם לא מנקזים מהם. אחרי שזה ייעשה אז נתחזק את הכבישים כשהכבישים מסודרים.

רועי מימון : זה חופף את זה. אתה עושה סקר ניקוזים...

אילן : אנחנו לא נטפל באותם מקומות שיש בהם בעיות ניקוז, גם אם הם יוצאים

בהצעת המערכת, עד שאנחנו לא נסדיר אותם מבחינת ניקוז אין טעם סתם להשקיע. יש עוד דבר. מעבר לשולחן העגול של גופים שאנחנו נזמין אותם שייטנו הערות במקרה שיש להם תוכניות לעשות חצייה של כבישים וכאלה, זה גם אמור לשנות את התפיסה שלנו. זאת אומרת, כשאתה מזמין מישהו שצריך לחצות לך את הכביש, אז לפעמים המחיר שהוא מציע לך בשביל לחתוך את האספלט הוא זול, והמחיר של קידוח אופקי להעברת תשתיות הוא יקר, אז לוקחים את הזול, כי זה זמין וזה עכשיו וזה עולה פחות. ברגע שאנחנו יודעים שיש סקר כזה ואנחנו מבינים את המשמעויות של מה זה לחתוך כביש, זה כמו לעשות צלקת בגוף, היא לא נרפאת לגמרי. זה איפשהו אמור להדליק איזושהי נורה אדומה לשנות את ההתנהגות שלנו ואת מדיניות התחזוקה שאנחנו עושים.

רועי מימון : אילן אתם תתנו הנחיות לוועדים מה לדרוש? כי היום בתור ועד מקומי מגיע

חברת חשמל והם אומרים מה אנחנו הולכים לעשות, ואני בתור ראש המועצה אין לי כוח לעצור אותו. השאלה אם אתה יודע לתת הנחיות מה לבקש מחברת חשמל?

אילן : כל עבודה של חברת חשמל, חברת חשמל היא קליינט טוב, כי היא פונה

ומבקשת ממני הרשאה לכל עבודה, יש כאלה שלא מבקשים. אבל כל עבודה של חברת חשמל הם שולחים לי מה הם רוצים, במקרה שיש חצייה, יש לי טופס שבו יש ניסוח קבוע שאומר שמעברים בכביש יהיו בקידוח אופקי. כל אחד, כל אחד מהוועדים המקומיים והאגודות מקבלים העתק מההרשאה הזאת.

רועי מימון : כן, אילן, אבל טכנית במושבים שהרחובות צרים אי אפשר לעשות את זה, כי

אתה צריך להיכנס למשקים ולהתחיל לחפור, אי אפשר.

אילן: רק רגע, ומה עושים אז? לא יודע, אפשר להרים טלפון ולהתייעץ. אני לא קיבלתי טלפונים. אני גם לא זוכר, יש שם טופס בסוף ההרשאה הזאת שבו אתם אמורים לחתום על זה שנמסר לכם הכביש לשביעות רצונכם. תשתמשו בזה, תשתמשו במה שכתוב בטופס, זה נוסח על ידי היועצת המשפטית.

משה מכלין: מה שצריך להגיד לוועדים זה לא לנו. אני מודיע לך, בחודשיים האחרונים חברת חשמל עשתה חציות בצניורות במושב, נראה לך שמישהו במושב ידע להתנגד לדבר הזה? אף אחד.

אילן: למה? אם הוא קיבל מידע, ולא התנגד.

(מדברים ביחד)

אילן: בכל פעולה שיש עבודות גדולות חברת חשמל, מקורות, בזק, קבלנים, כל מי שמגיע צריכים בקטע הזה להתחבר אליהם או ליידע אותנו שתעזרו בנו, על מנת שמישהו ידע על הדבר הזה.

אלי אטון: אילן, הפרויקט הוא פרויקט של המועצה, המועצה מתכללת את הכול, כמו שאנחנו תאמנו את כל הבדיקה הזאת וכל המיפוי של כל הנושא הזה עם הוועדים ובתיאום מלא עם הוועדים, בעזרת השם כשנתחיל בעבודות לפי תיעדוף, לפי התיעדוף של הכבישים, זה לא יהיה מצב שאנחנו נגיד לוועדים, כשנכנסים לכם לעבודה ביי תשברו את הראש, זה לא עובד ככה. המועצה תשים פרויקטור מטעמה בנושא הזה, כל כביש, מכיוון שהמועצה היא זאת שמבצעת את כל הפרויקט.

(מדברים ביחד)

אלי אטון: בואו נמקד את עצמנו, תהיה סובלני. אני רוצה להתמקד כרגע בסקר מסעות, בתהליך העבודה שאנחנו עומדים לעשות.

אבי קיטרי: מה שאילן אמר, אילן צודק. מי שלא משגיח על חברת חשמל זה הוועד המקומי או ועד האגודה. חברת חשמל, אם מקפידים עליה, היא עושה בדיוק את מה שאילן אומר, היא קודחת בכל מקום. אילן מחייב אותם לעשות את זה.

דובר: אני חושב שזה מאוד בעייתי. ראש המועצה היקר...

אלי אטון : אני דואג לכבודם של אלה שבאו ועשו עבודה, תנו להם להציג את העבודה.
משה מכלין : שאלה של אסטרטגיה. אני חושב שזה מאוד בעייתי לקבל כזה סקר שהוא מנותק מאמירה של צורך במדרכות ואיפה חסרות מדרכות.

אלי אטון : אנחנו כרגע נתנו את המנדט לחברת מנעם לבצע כרגע את המצב הקיים. סקר נוסף, הרי גם המצב הקיים הוא בעלות של 70 מיליוני שקלים. סביר להניח שמחר לא יהיו לנו 70 מיליון שקלים, סביר להניח שבהשלמות אנחנו נקבל את ההחלטות ונעשה את ההשלמות. כרגע בואו נתמקד בסקר שהם עשו, זה לא בעייתי, זה דבר שהוא... בואו חברים, אנחנו כאילו מתלוננים עכשיו על איזה משהו שלא היה פה שנים. המטרה של הסקר הזה הוא פעמיים, אם שמתם לב הם אמרו דבר כזה שאם אנחנו לא נתחיל בשנה שנתיים הקרובות להתחיל לשפץ את הכבישים ברמה הנמוכה, אנחנו בהידרדרות אדירה בנושא הזה. אז בזה אנחנו צריכים להתחיל. בעודף של עוד מדרכות ועוד דברים כאלה, אתה יכול לעשות השלמה. כרגע בואו נתייחס למה שבוצע, לעבודה שבוצעה.

משה מכלין : אולי מדרכה זה יותר חשוב מתיקון כביש?

אלי אטון : בוא, אבל זה אנחנו נדון תוך כדי עבודה. בואו תנו להם להציג את זה. אתה שואל שאלות לא רלוונטיות למצגת הזאת.

גלעד שלוש : תראו, מה שאפשר לעשות זה קודם כול יש לכם כלי שנותן לכם תמונת מצב, נכון לאמצע 2025, לכל רשת הכבישים, ואם יש לכם יועץ תנועה, אתם יכולים עכשיו להוסיב אותו על המערכת והוא יכול לייצר לכם חוסרים קריטיים במדרכות לצורך העניין, כל מקום שהוא לא בטיחותי. עד היום הוא לא יכול היה לעשות את זה, עכשיו יש לכם כלי. איך אמר ניוטון, אני עומד על כתפי ענקים. ניוטון הבריטי ב־1800. תראו, אתם היום נמצאים במצב קיצוני, אתם בעצם ההשקעות, וזה כאילו מוזכר אצלכם בדוח מבקר המדינה, שואפות לאפס באחזקה. אתם בתרחיש ללא השקעה מתרסקים, אתם יכולים להגיע לנקודת הציון 55, שזה כאילו ממש גרוע, בשנת 2028. או במילים אחרות, חייבים להתעשת, למצוא תקציבים לאחזקה, גם פנימיים

וגם לגשת למשרד התחבורה, שיעזור לכם אולי בתקציבים משלימים, ולטפל ברשת הכבישים. זאת אומרת, להחליף דיסק. עד היום לא ידעתם מה מצב רשת הכבישים, עכשיו אתם יודעים. ואז באמת אנחנו חוזרים לאותו תרחיש שהוא סביר כרגע, 10 מיליון שקלים לשנה, שאתם משפרים במעט. אם תחליטו שאתם רוצים לשפר ביותר, נגיד 10 נקודות, אני אתן לכם תחושה, ירושלים, כשהתחלנו איתם את הסקר...

- אלי אטון : ואחרי חמש שנים אנחנו על איזה ציון עומדים?
- גלעד שלוש : אנחנו שומרים על הרמה. אם דיברנו איתך על 11–12 מיליון שקלים, אנחנו מתחילים להתרומם בכיוון 76–77.
- אלי אטון : אנחנו צריכים את ה־80 פלוס למעשה, זה מה שאמרת עלינו.
- גלעד שלוש : תראו, אפשר לכוון, אני יכול להוסיף לכם שקף לכיוון הציון 79 כזה, 78. תל אביב היום נמצאת בציון 76–77
- אלי אטון : יש להם רכבת שם.
- גלעד שלוש : תל אביב יש לה 830 קילומטר כבישים. מה שאתה חושב שזה עבודות...
- טל מצר : מה הבנצ'מרק האמיתי שלנו?
- גלעד שלוש : 75. זה המינימום שאתם חייבים לתושבים שלכם, אתם יודעים, זה כאילו מה שמקובל היום ברמות סבירות בעולם. ציון 75 ממוצע.
- אלי אטון : מה שאומר כל שנה כ־25 מיליון. מה שזה אומר, שאם אתה משקיע את ה־25 מיליון אבל עוד שלוש שנים שאר הכבישים גם ירדו, ואז יורידו אותך עוד פעם למטה, זאת אומרת, אתה לא תישאר ב־75.
- גלעד שלוש : אנחנו צריכים להתחיל לדבר על זה שאתם מחליטים על תקציב רב שנתי של לפחות 10 מיליון שקלים לאחזקת רשת הכבישים שלכם, זה האוטופוט המרכזי שיוצא מהשיבה. אתם תשלמו על זה פשוט ביוקר אחר כך, זה יעלה לכם פי 2.
- רעם ואול : יש עוד פקטור פה, בנושא של השימושים מהניסיון שלי, ה־5 סנטימטר אספלט, המינימום שאתה אומר בשביל לתחזק לאיזו תקופה...
- (מדברים ביחד)

- גלעד שלוש : מה שקוראים סלאי סיל, שהטכנולוגיה לא כל כך הבשילה בישראל. בארה"ב דווקא אני משתמש בזה הרבה.
- רעם ואול : במקומות שיש הרבה גורמי סיכון עושים את הדבר הזה, ואז נותן לכביש עוד...
- גלעד שלוש : העניין עם הסלי סיל שהמקדם חיכוך שלו קצת יותר נמוך מכבישים רגילים של אספלט, ואז אנשים קצת מתלוננים או זה שמרחקי בלימה קצת יותר גדולים. אני לא פוסל, אני לא פוסל. כבישים ראשיים, המערכת לפעמים מתקנת עם 10 סנטימטר, אם יש בהם נפח- זה לא כל הרשת היא 5 סנטימטר. יש מקומות של 4, יש מקומות של 5, יש מקומות של 10, ויש גם מקומות של אבנים משתלבות, שהמערכת מסמנת באזור בהחלפה של אבן 6 או אבן 8. יש כל מיני.
- יצחק יצחק : הועלתה פה על ידי אחד החברים, אילן, זה גם אלינו, העניין הזה של הניקוזים. הרבה מהכבישים פה הוא ניקוז עילי, אבל באותם מקומות, בעיקר בשכונות ההרחבות, ששם נעשה ניקוז תת קרקעי, ואילן, אני לא בטוח שזה נכלל במסגרת תוכנית האב, כי תוכנית האב מתייחסת לנחלים והכול, אז אני לקחתי את זה בחשבון, כי אני חושב שהערה במקומה.
- אילן : במקומות שמערכת הניקוז התת קרקעית קיימת ועובדת אין בעיות, במקומות שיש בעיות אנחנו נמפה אותן ונחפש את הפתרונות. למשל, יש שכונה מסוימת בצור משה שיש מערכת ניקוז תת קרקעית, בדקנו אותה בזמנו, אבל הקטרים של הצינור ששמנו שם הם לא מספיקים.
- יצחק יצחק : זה בדיוק על זה אני מדבר, צריך לעשות הרחבה לעניין הזה של אחריות תוכנית אב לניקוז, שלקחנו את זה בחשבון גם את אותם מקרים שאתה מדבר עליהם.
- גלעד שלוש : תראו, בהנדסה יש הרבה סופר פוזיציה. המידע של היועץ תנועה לגבי מדרכות, והמידע של מומחי הניקוז, והמידע שלנו של מומחי הכבישים עצמם, צריך לעשות איזושהי סופר פוזיציה, ולפעמים באמת אין מספיק כסף, השמיכה קצרה, אבל זה בדיוק התפקידים של אילן והצוות שלו לתעדף.

אילן: יש גם דברים שאתם שומעים עליהם שהם לא בינאריים, זה לא כן ולא. למשל, משה, שאלת על מדרכות, יש מקומות שמדרכה אחת מספיקה מבחינת בטיחות.

משה מכלין: ואם אין בכלל?

אילן: אין דבר כזה אין בכלל. אין בכלל זה מצב לא סביר. אני דיברתי קודם לגבי מצב שיש מדרכה אחת. יש מקומות שמדרכה אחת מהווה סיכון בטיחותי וצריך לטפל בה, ויש מקומות שמדרכה אחת לא מהווה סיכון בטיחותי, זה תלוי בזוויות, בעיקולים, באיזה מקום היא נמצאת. כל הדברים האלה...

משה מכלין: בכלל יש מקומות שבהם יש אבן שפה ואין מדרכה, ובצד השני אין בכלל כלום, רק אבן שפה.

יצחק יצחק: משה, מה לעשות, יש גם מושג שנקרא היטלי פיתוח. במקומות שלא נעשה פיתוח יכול להיות שצריך להתקבל החלטה.

(מדברים ביחד)

טל מצר: ברוח הזאת, אני גם רוצה להגיד תודה לחברים. אני באמת חושבת שזה מעורר דיון, זה בדיוק ככה אני לפחות רואה את הכלי הזה שאתם מציעים פה. גם אם לא נביא את כל ה-70 מיליון, אבל אנחנו נביא משהו. יש כאן כלי עבודה שעד עכשיו לא היה ברשותנו, וזה בעיניי דבר אדיר, אז גם תודה לכם על זה ובכלל, וגם תודה לאילן. אילן, תודה לך.

אלי אטון: תודה רבה לכם, תודה על הפרזנטציה. תודה לאילן ולירדן עבודה מאוד מאוד מורכבת. אני רוצה לומר משהו לגבי הנושא הזה של הסקר מסעות. אחד הדברים שאני הבטחתי ואנחנו נקיים את זה, זה ביצוע של סקר תשתיות וביצוע השוואת תשתיות במועצה עם תוכנית אב למשך 10 שנים. ולמה 10 שנים? כי אתם רואים שאפילו רוצים להגיד לדבר כזה, תארו לכם שלא היינו חושבים על הדבר הזה ולא היינו עושים אותו, אם לא היינו עושים אותו עוד 5 שנים או עוד 3 שנים היינו בקרייסיס אדיר ברמת הכבישים, אנחנו חייבים להגיע למצב של השוואת התשתיות בכל רחבי המועצה, זו עבודה של המון כסף וזה דורש המון משאבים.

דובר : אבל זה לא נכון שלא חושבים על זה אלי. אתה יכול לראות בבני דרור, השקיעו הרבה כסף בזה.

אלי אטון : ויש ישובים שלא. זה לא הדיון כרגע. אני רוצה לומר לכולם שיש לנו כרגע כלי שממנו אנחנו יכולים להתקדם. אנחנו נארגן בשנת 26 נבדוק את היכולות הכספיות שלנו מבחינת היטלי ההשבחה ונתחיל להתקדם. מה שעושה פה התוכנית היא מייתרת אותנו מלחצים. מה זה אומר? מלחצים של חברי מליאה וחברי ועדים, תעשה אצלי קודם או אצלי קודם, לא, יש סדרי עדיפויות, יש אדום, צהוב, כתום, ירוק וכחול. רואים את המיפוי של הכבישים בכל רחבי המועצה, ולכן אין מצב של תיעדוף, בוא תתעדף אותי או לא תעדף אותי. בנושא של השלמת הסקר יושלם גם במקומות שחסרים. דבר נוסף שאנחנו מקפידים עליו ועושים את הבדיקות כמו שאילן אמר, זה סקר ניקוזים. הסקר הזה לא בדק שלוליות בתוך כבישים, ניקוזים הפוכים או דברים כאלה ולכן הוועדים יודעים שכבר פעמיים ביקשנו מהם בתקופות הגשם לאתר ולצלם את כל המקומות הבעייתיים עם מיקומים ותמונות כדי שנוכל לתקן בזמן. אני חושב שהסקר הזה הוא בשורה גדולה ללב השרון, יגידו אנשים ומחר יכתוב בפייסבוק, המועצה עושה צחוק מעצמה, אין לה כסף אבל יהיה. זו תוכנית שצופה פני עתיד, המטרה היא לעשות תוכנית חומש או תוכנית עשור לכלל ההשקעות שאנחנו רוצים לעשות שיכללו גם תאורה, גם מבני ציבור וגם מגרשי ספורט. המטרה היא להשוות סוף סוף את התשתיות בכל לב השרון. אז תודה רבה לכל העוסקים במלאכה. לפני שנעבור עוד משפט קטן.

רועי מימון : אני אומר משפט קטן, אם הנושאים האלה כל כך חשובים וזה קריטיס עתידי, למה לבנות רק על התב"רים ולא להכניס את זה גם לתקציב השוטף של המועצה?

(מדברים ביחד)

אלי אטון : תודה רבה, 3 דקות הפסקה.

דובר : צריך להבין שישובים שהם כחולים וירוקים זה בזכות ההשקעות של היישוב. כאשר עושים תוכניות צריך לקחת בחשבון, שמי שהיום צריך להשקיע בו, הוא פשוט התרשל בתפקיד שלו, ולא להפקיע-

אלי אטון : אנחנו נדון בזה.

(הפסקה)

אלי אטון : שני נושאים חשובים שיוצגו בפנינו. אני רוצה להגיד דבר אחד, קובי דיבר על בית רומי, רובכם מכירים את בית רומי. אני לפני הישיבה הייתי שם 20 דקות לשחק עם הילדים, מי שלא היה בבית רומי מוזמן, זה מקום מדהים בניהולם של מאירה ואיגל לוטן שעושים עבודת קודש עם ילדים עם צרכים מיוחדים, שם מקבלים פרופורציה לחיים. אנחנו במצב טוב, יש אנשים שנמצאים במצב אחר. באמת כיף להיות שם והילדים מדהימים, ואני ממליץ לכם. אנחנו נתקדם בנושאים, נושא מספר 3 הוא מינוי דירקטוריות לחכ"ל אורית בר ואורית קפלן. למעשה המינוי אושר אבל הוא צריך להיות מאושר שוב.

3. מינוי דירקטורים חכ"ל – אורית בר ואורית קפלן

עו"ד רונית עובדיה : המינוי צריך אישור, הן כבר מונו במועצה, אך לא אושרו בגלל כל מיני סיבות ביורוקרטיות מול משרד הפנים. עכשיו עשו סדר בחכ"ל וביקשו להשלים את המינוי ואמרו להם שמכיוון שחלפה שנה אז הם רוצים שוב את אישור המועצה.

אלי אטון : מי מתנגד? מי בעד? אין נמנעים, אושר פה אחד.

4. בקשות למסגרת אשראי בבנקים

אלי אטון : נושא נוסף בקשות למסגרות אשראי בבנקים.

שרון עזרן : בכל שנה אנחנו מבקשים מסגרות אשראי חכ"ד, על מנת- פער שנוכל לממן אותו. גם בשנה שעברה אישרתם. השנה אנחנו מבקשים בבנק לאומי 5.8 מיליון שקלים, בבנק מזרחי 2.8 מיליון שקלים ובבנק הפועלים 50 אלף שקלים.

- דובר : חשוב להדגיש, המטרה של הבקשה הזאת היא מטרה תזרימית לא שום דבר אחר.
- שרון עזרן : החח"דים לא עולים לנו כמעט כסף. בגדול, בגדול בשנה שעברה העלות הייתה בין 15 ל 20 אלף שקלים לשנה.
- אבי קיטרי : שרון ולגבי המסגרת היא גדלה לעומת שנה שעברה?
- שרון עזרן : כן. בשנה שעברה עשינו 5 מיליון השנה אנחנו מבקשים 5.8. 2 מיליון בבנק מזרחי שנה שעבר, 2.8 השנה.
- אבי קיטרי : למה הגדלת?
- שרון עזרן : הגדלתי כי קודם כל עלות הספקים עלתה. בדרך כלל אתה משלם ב-30, 31 בחודש ואתה מקבל מחברות האשראי ב-2 בחודש את הכסף. אני לא יכול לדחות לספקים...
- (מדברים ביחד)
- שרון עזרן : ה-800 השניים זה בנק מזרחי זה עוזר למשכורת של- שלפעמים עד שהם מקבלים את הכסף ממשרד החינוך אני צריך לשלם ב-1 בחודש.
- אלי אטון : תודה רבה. מי מתנגד? מי בעד? נמנעים? אין. פה אחד. נושא הבא אישור ערבות להלוואה למושב משה עין שריד.

5. אישור הלוואה למושב עין שריד+ערבות מועצה 1.7 מיליון

- שרון עזרן : בפעם הקודמת אנחנו אישרנו הלוואה למושב עין שריד.
- דוברת : ערבות להלוואה.
- שרון עזרן : ערבות להלוואה. אנחנו מאשרים בעצם להיות ערבים לוועד המקומי. בנוסף, אנחנו נדרשים, אמנם הוועד המקומי לוקח הלוואה אבל זה לא גוף פרטי. אנחנו כרשות צריכים באמת לאשר גם שהם- לקחת את ההלוואה הזו.
- קובי רייך : אל תסביר, לא לוקחים הלוואות. מכרתם להם מיליונים של כסף ועוד ניתן להם מתנות, תגידו מה אתם נורמליים? ממתני המועצה לוקחת הלוואה כשאיך לה כסף לחיות? הוא לא משלם מים, איך תשלם לו את הערבות, הוא

יפיל אותנו. אתה יודע איזה מלחמה הייתה פה על 50 אלף שקל של שער אפרים.

אלי אטון: קובי, זכותך להתנגד אבל תן לו לסיים בבקשה.
 שרון עזרן: אנחנו כרשות צריכים להיות ערבים לכסף שהם לוקחים הלוואה. אנחנו מאשרים את הלוואה בתור ערבים על סך 1.75 מיליון שקלים, אם אני לא טועה, ואנחנו מאשרים גם לוועד עין שריד לקחת את הלוואה, מאשרים את שתיהן. מה זה 1.75 מיליון, זה בעצם הלוואה לפיתוח תשתיות מוניציפליות, אנחנו לא הסכמנו שהם ייקחו הלוואה לעסק. כפרי אמר, אתה רוצה לעשות עסק תעשה בלעדי, זה לא מעניין אותי. למה אנחנו ערבים? ברגע שאני ערב והם לא משלמים אני רשאי כרשות לקחת את הגביה של המס המוניציפלי אלי ולשלם את הערבות הזו.

(מדברים ביחד)

קובי רייך: אתה לא תלך לגבות מהחברים כסף עכשיו, תהיה מציאותי. אתה תוכל ללכת לחברים ולקחת מהם כסף? לא תוכל לקחת מהחברים כסף.

(מדברים ביחד)

אפרים חגי'ג': יש פה בעיה, אם אתה מאשר עכשיו למושב אחד יבואו עוד מושבים ויבקשו גם ערבות.

אלי אטון: אפרים רגע. 15 בספטמבר במליאה 27, אנחנו אישרנו לקחת הלוואה של מושב עין שריד בערבות מועצה הוחלטה פה אחד, וביקשו הלוואה בערבות על סך של 2.7 על החלק הקהילתי בלבד. היום הם מבקשים 1.7 מיליון. אני רק מנה להסביר למה אנחנו מתבקשים לאשר את זה שוב.

שרון עזרן: אנחנו רשמנו בפעם הקודמת רשאים לגבות 2.7 מיליון שקלים. אנחנו צריכים להבא לשנות קצת את הנוסח ולהגיד שעד 2.7. בגלל שלא נסחנו עד 2.7 אנחנו צריכים לנסח היום, שהם יכולים לקחת עד 1.75 מיליון. במידה והם רוצים לקחת מיליון יש לו את האישורים.

דובר: אמרנו את זה בכפוף להסכם שהם מביאים לנו- אישור משרד הפנים.

- שרון עזרן : משרד הפנים דורש את הבקשה הזו, לא אני. משרד הפנים רוצה כדי לאשר את זה את הבקשה על נייר.
- דובר : אנחנו בסופו של דבר בפעם הקודם אישרנו את זה כדי להתחיל ולהתקדם בנושא הזה. יחד עם זאת, כשאתה מסתכל על הדברים שבוע אחרי שבוע ותה מתחיל לפתח את החשיבה, יבוא מחר עוד 4 ועדים ויגידו שגם הם רוצים שנחתום עליו ערבוב. אני גם רוצה לקיים איזה סוג של הלוואה לעשות משהו- אתה לא יכול להגיד לו לא.
- דובר : אני אגיד לך מה ההבדל, שעין שריד הוא המושב היחידי שלא בא לפתחה של המועצה ואמר אני רוצה השקעות, תשקיעו לי בישוב. אני הכנתי תוכנית עסקית, אני רוצה להשקיע מכספי. מה שכן, אני לא יכול לקחת הלוואה בלי לקבל ערבות של המועצה. הוא לא בא ואומר תנו לי תב"רים, תנו לי כספים מתוך המועצה.
- קובי רייך : למה הוא לא בא?
- דובר : בא יו"ר ועד נמרץ, ואני מאחל לכל היישובים יו"ר ועדים כאלה, בלי לזלזל בחברים שלי שיושבים פה שעושים פה עבודה מטורפת, אבל בא עם תוכנית עסקית, מסודרת...
- (מדברים ביחד)
- אלי אטון : קודם כל הנושא הזה עולה לתבחינים ולבחינה שלנו לגבי עין שריד עם הסכם מגובה, כמו שעשינו בפעם הקודמת בין מועצה אזורית לב השרון לעין שריד. דבר שני, אני אבקש משי, מנכ"ל החברה הכלכלית, לתת איזשהו בריף בנושא הזה.
- אפרים חגי' : למה זה נוגע לחברה הכלכלית כל הנושא הזה? יש נושא אחד שאמרת שהם רוצים לשים מתחם קונטיינרים.
- אלי אטון : זה עסקי.
- אפרים חגי' : אז אמרת זה נוגע בחברה הכלכלית.
- אלי אטון : תן לשי שיש לו טיפה ידע בנושא הזה.

- שי שדה : מה שרציתי להגיד, מה שעין שריד רוצים לעשות זה לפתח את מרכז היישוב, אבל חלק מהפיתוח שלהם הוא גם פיתוח של נדל"ן מניב. יש תוכנית כלכלית מאוד מפורטת ומסודרת, אם הם יסכימו שיעבירו לכם למליאה. העסקי הזה בסוף תומך בהחזר ההלוואה שהם מבקשים ערבות עליה מהמועצה. בסוף הם לא עושים את זה כדי לשפץ בית עם כדי לקיים שם בר-מצווה, הם רוצים לקדם את מרכז היישוב שחלק ממנו מוניציפלי, וחלק משמעותי ממנו הוא מניב. בגלל שאין אגודה זה יותר קשה להם כי אין להם פטרון שיכול לעזור להם עם כסף. העסקי זה בתוכנית נפרדת.
- קובי רייך : איך אתה מפקח על זה?
- שי שדה : יש תוכנית מפורטת. בתזרים המצטבר שלהם, הם אחרי 4 שנים כבר בתזרים חיובי אחרי ההשקעה וההכנסות שיש להם, אחרי 4 שנים בתזרים חיובי.
- קובי רייך : זה בתנאי שיקבלו את הקרקע.
- שי שדה : בוודאי, הם לא יתחילו לבנות לפני שיקבלו את הקרקע. בצד ההתחייבויות שלהם יש גם הכנסות, ואז הדבר הזה תומך אחד בשני.
- קובי רייך : איפה זה יוצא?
- שי שדה : ליד עגלת הקפה איפה שמגדל המים. זה מתחם שלם. יהיה שם מתחם של קונטיינרים, בנייה קלה, שבעצם מייצרים הכנסות : משרדים, מספרה.
- קובי רייך : הבנתי שזה פרויקט גם כלכלי וגם מוניציפלי ביחד.
- שי שדה : לא ביחד.
- קובי רייך : כי מה שתומך להחזיר את הכסף של המוניציפלי זה העסקי. עכשיו, אם לא יאשרו להם את העסקי, הם עדיין יצאו לפועל עם ההלוואה של המוניציפלי?
- שי שדה : כן, כי ההלוואה של המוניציפלי הוא עשה את זה בתזרים.
- (מדברים ביחד)
- אלי אטון : חברים אני רוצה לקבל החלטה. מי מתנגד שירים את ידו, 1, 2, אין בעיה, רגע, 2, אוקיי. מי בעד שירים את ידו? 5. 5 בעד 3 נמנעים ו-2 מתנגדם ההצעה התקבלה. תודה רבה.

קובי רייך: אנחנו רוצים לראות את ההסכם, וזה גם דבר חדש לנו שעכשיו הכנסת לנו את החברה הכלכלית, שהיא בעצם תיכנס ותממן משהו שם בשביל שיקום הפרויקט העסקי.

אלי אטון: החברה הכלכלית שותפה, החברה הכלכלית היא עסקית לחלוטין.

שינוי יום מועד מליאה

אלי אטון: מכיוון, שכמו שאתם יודעים, אני התחלתי ללמוד תואר שני במנהל עסקים, זה במסגרת מרכז השלטון המקומי של הרשויות המקומיות והרשויות האזוריות. אנחנו לומדים את הקורס במרכז האקדמי פרס, בסביבות 35 ראשי רשויות שעושים את התואר השני. קיבלתי פטור מ-5 נושאים מעצבנים שזה: מימון, חשבונאות, כל הדברים שרועי אוהב אותם אבל אני פחות. אז יש באמת הרבה דברים כמו מנהל ציבורי. זה 3 סמסטרים ויום שני יש יום היברידי. היום ההיברידי הזה אומר שאנחנו צריכים להיות נוכחים גם בפועל עד שעה 9 בלילה. אז אני ביקשתי השנה הזאת עד שיגמרו 3 הסמסטרים האלה, להעביר את זה ליום ראשון. אנחנו נדרשים לאשר במליאה את המעבר ליום ראשון, כאילו שהסכמתם בסוג של סקר. אז קודם כול, מי מתנגד? מי בעד? נמנעים? פה אחד.

3. אישור השתתפות שכר לימוד תואר שני ראשי רשויות

אלי אטון: בסופו של יום התואר הזה, הוא מותנה, ההשתתפות. ההשתתפות הזאת מותנית, בבקשת ההשתתפות בשכר הלימוד, מותנית בתחילת הלימודים עד השנה ה-2 לכהונה, וזאת מכיוון שהרציונל אומר שלפחות יהיו 3 שנים כדי שיוכל להשקיע בתוך הרשות, ולא לעשות את זה בשנה ה-4 או ה-5, שיהיה איזשהו רצון לאיזשהו ראש רשות לבוא ולהגיד, אוקיי, אני בונה את עצמי לאזרחות. שכר הלימוד עולה 24 אלף שקלים. השכר הזה, הוא ממומן, הוא מסובסד על ידי המדינה, והוא עולה 40 אלף שקלים השכר הזה בפועל,

וכאשר ישנה אפשרות של השתתפות הרשות ב 60% משכר הלימוד. כמה זה יוצא בשקלים, 13,400. אז אם אתם רוצים שאני אצא?

(מדברים ביניהם)

דובר: יש לזה מקור תקציבי, דרך אגב?
 דובר: סעיף מלגות. מי מתנגד? מי בעד? נמנע? אושר.
 אלי אטון: קודם כל תודה רבה על האמון. כל זה חוזר למועצה.
 שרון עזרן: נושא נוסף שנשלח במייל היום. היטלי פיתוח אישרנו לפני כמה חודשים. משרד הפנים עובד בצורה מאד איטית, ולכן אנחנו מבקשים להאריך בעוד חצי שנה את חוקי העזר הישנים עד שיאושרו ברשומות חוקי העזר החדשים.
 דוברת: זה, הצבענו על זה פעם.
 שרון עזרן: יש מתנגדים? בעד כולם.

אישור תב"רים

אלי אטון: טוב, נושא אחרון זה אישור תב"רים, שרון.
 (מדברים ביחד)
 שרון עזרן: אנחנו צריכים להשלים את המציינג שלנו. המציינג שלנו זה 390,000 שקל על 2 מיליון שקל בערך שהם נתנו כסף. כל נחל התאנים נעשה על ידי רשות הניקוז. אנחנו התחייבנו בהסכם שאנחנו בעצם משפים את המשך השיפוי שלנו כרשות על השיקום של נחל התאנים. אז זה החלק שלנו בעצם בשיפוי של נחל התאנים, יש לנו עוד קצת עבודות, הם צריכים לסיים אותן, אבל אנחנו בעצם מהקרנות דורשים 390,000 שקל.
 דובר: חלק מזה מהקרן וחלק ממשרד החקלאות.
 שרון עזרן: אבל הם נתנו יותר. הם נתנו 2 מיליון.
 משה מכלין: יש לי 2 שאלות, בבקשה. שאלה ראשונה זה מה המשמעות אם אנחנו לא מאשרים את זה?
 שרון עזרן: המשמעות שאנחנו הפרנו את ההסכם עם רשות הניקוז. יכולים לתבוע אותנו על הפרת הסכם.

- טל מצר : למה שלא נאשר?
- משה מכלין : אנחנו קצרים בקרנות, ויכול להיות שאנחנו צריכים את הקרנות האלה לדברים אחרים.
- טל מצר : כן, אני לא מתווכחת בהתחלה, אבל בסוף, על נחל התיירים בעיניי זה שטות, מפני שעיקרי הכסף כבר שמנו.
- משה מכלין : מעולה, אז דווקא בגלל שעיקרי הכסף כבר שמנו.
- טל מצר : אבל להפר הסכם כזה.
- משה מכלין : אז טל עוד פעם, אני יוצאת עם הצהרה. אני רוצה להבין, וזאת שאלה לגיטימית, מה המשמעות של, נגיד, נדחה את הדבר הזה בשנתיים?
- טל מצר : בעיניי זה פגיעה באמון עם רשות במדינת ישראל, וואלה, פחות בא לי.
- אלי אטון : אנחנו באינטראקציה עם רשות הניקוז בנושא הזה להמשיך ולפתח עוד נחלים אצלנו ברשות. לפתח עוד את נחל תאנים שהוא לא מפותח, החלק המערבי שלו עדיין לא מפותח. יש פה דברים של תקציבים שאנחנו רוצים להוציא עוד ולקבל עוד השקעות, אתה לא יכול לבוא למישהו שעמד בהסכם ופיתח ושם כמה מיליונים ולהגיד לו, אדוני, שילמת עכשיו לא רואה אותך ממטר.
- משה מכלין : לא, זה לא מה שאני אומר. אלי, אתה יודע, אני לא ארס, אני בא ואומר את הדבר הפשוט, האם יכול להיות...
- אלי אטון : לא, שאלת- שאנחנו לא מיישמים את ההסכם?
- משה מכלין : זה לא מה שאמרתי. אמרתי האם אני יכול עכשיו לפתוח בדיאלוג ולנסות להבין האם אני יכול לדחות את התשלום הזה בשנתיים. אני יודע מה המצב שלנו הפיננסי.
- אלי אטון : אני מרים את הכפפה, אנחנו יכולים לבדוק את הנושא מול מנכ"ל רשות הניקוז.
- טלי : אבל לא באופן חד-צדדי.
- משה מכלין : ברור. השאלה השנייה שהיא צמודה לזה, שאני רוצה לשאול, זה נשמע שנחל התאנים כיוון שזה פיתוח תיירותי גם ודברים מהסוג הזה, זה קלאסי לשבת

תחת המטרייה של החברה הכלכלית למשל, ואז אנחנו יכולים לחסוך פה סכומים.

שרון עזרן: אבל כרגע החברה הכלכלית עכשיו התחילה לפעול.
 משה מכלין: אבל זה מתחבר בדיוק לדבר הראשון, אם אנחנו דוחים בקצת אולי זה יגיע למצב שאנחנו יכולים לחסוך פה עשרות אלפי שקלים בזה שאנחנו...
 אלי אטון: משה מקבל, תעביר את זה לישיבה הבאה. אנחנו נבדוק את הנושא.
 (מדברים ביחד)

שרון עזרן: קיבלנו רישוי לאולמות הספורט בלב השרון. אנחנו נדרשים לעוד 150,000 שקל על מנת להמשיך את הפעילות, והניסיון לתקן את כל המערכות, אם זה כיבוי אש ואם זה כל דבר אחר שמתבצע באופן שוטף. כמובן, אני לא יכול להגיד לכם שזה נגמר ב-150,000, לפי דעתי זה יהיה הרבה יותר, אבל כרגע כמו שמתקדמים, אנחנו נאשר אותם.

אפרים חגי'ג': אבל למה אין אומדן לפני כן לדעת את ההיקף. למה אנחנו מדברים עכשיו על תב"רים? בסופו של דבר התב"ר עושה כתב כמויות, אתה עושה בדיוק מה שאתה צריך לעשות, אבל בסופו של דבר...

אלי אטון: יש גם דברים מתגלגלים, אתם חייבים להבין את זה. אנחנו באירוע מתגלגל עם כל אולמות הספורט. אנחנו מלפני כמה חודשים, כשהתברר לנו שאולמות הספורט הם ללא רישיון בכלל ושלושים שנה היו ללא רישיון, התחלנו לעבוד בהשקעה מסיבית והשקענו. עכשיו, יש אירועים מתגלגלים, עכשיו יש לנו את הדר השרון שהוא אירוע מתגלגל גם בהשקעות שלו. אנחנו בוחנים את זה של טיפול קוסמטי כרגע עד שנוכל לבדוק את העלות האמיתית, מה שצריך לעשות, וההשקעה האם פרקט/לא פרקט כל הדברים האלה כדי שבסופו של דבר כל האולמות שלנו יהיו ברמה גבוהה. כרגע שיפצנו את כולם, אנחנו לקראת הסיום בנושא הזה...

אפרים חגי'ג': אבל שנייה, אני רוצה להבין דבר אחד, בסופו של דבר כשאתה בא עם פרויקט כזה לאשר אולם, אתה מביא בעל מקצוע, עושה לך כתב כמויות ואומר לך אתה יודע מה, עומד על מיליון שקל, יכול להיות סטייה של 100,000 שקל,

פלוס מינוס. פה אנחנו כל פעם מוסיפים ומוסיפים וזה לא נגמר. גם עכשיו שרון אומר, שזה לא בטוח שזה ייגמר ב 150,000 שקל.

אלי אטון: אנחנו בהתחלה שביקשנו תב"ר על סכום מסוים, ביקשנו אותו בשביל להביא ממונה בטיחות על סכום מסוים. אנחנו לא יכולים להגיד אנחנו רוצים עכשיו סכום לממונה בטיחות ובתקווה או בשאיפה שהוא לא ימצא בעיות, אבל נשים בצד 300,000, זה לא עובד ככה. ואז מגיע ממונה בטיחות ומתחיל לבדוק, הוא אומר לי תקשיב, הסלים שלך סדוקים, מישהו נותן הטבעה שם והוא מפיל את כל הסל על מי שנמצא מתחת. אוקי, מה ההשלכות של זה? 150,000 שקל. זה משהו שאני לא צפיתי אותו.

אפרים חגי'ג': הוא מסתכל נקודתי? הוא מביא את הכל ונותן לך היקף כללי.
אלי אטון: יפה. ואז אתה עובר לכיבוי אש. ביקשת 20,000 שקל ליועץ כב"א הוא אומר לך הספרינקלרים שלך לא טובים, המגופים לא טובים, הדלתות טריקה לא טובות, הגלאים לא טובים, אלה דברים שאני לא יכולתי לדעת מראש. אני ביקשתי תקציב כדי להביא ממונה כיבוי אש, אני לא יכול להגיד לך מראש אני רוצה 20,000 לממונה כב"א ועוד 300,000 על תקלות שהוא ימצא. ברגע שהוא מוצא לי את התקלות, אז אני יודע לבוא ולבקש את הכסף בשביל לתקן אותם. זה כמו שאתה מכניס אוטו למוסך בגלל רעשים, אתה יודע 300 שקל לשעה, אבל אתה לא יודע מה הוא יגלה לך בשעה שהוא בודק את האוטו. אפרים חגי'ג': בודק את האוטו ומביא לך אומדן. עכשיו אם אתה מביא את כב"א, מביא את זה ואת זה אומר להם אוקי...

(מדברים ביחד)

ניסן כנפי: אפי, יועץ נגישות שביקר שם לפני שבוע, ועדיין לא קיבלנו את הסקר שלו, אז להערכתך נדרש לעוד תקציב בישיבה הקרובה לפי הדוח שלו.

אפרים חגי'ג': אז תבקשו עכשיו.

אלי אטון: אפי אתה רוצה סתם לבקש?

ניסן כנפי: אני יכול להגיד לך שהוא ביקש מעלון שהמשמעות שלו 60, 70 אלף שקל.

(מדברים ביחד)

- אלי אטון : אנחנו כרגע מתקנים הזנחה של 20 שנה בכל מגרשי הספורט.
- אפרים חגי' : המגרשים האלו, זה מבורך, אבל פשוט מאוד, אנחנו, אתה יודע, כמו שאומר, אתם קצרים בכסף.
- אלי אטון : 150 זה הצרכים הנוכחיים, אנחנו עובדים מה שנקרא צעד אחרי צעד בדבר הזה.
- יצחק יצחק : קודם כול אלי אולי באמת צריך לקבל החלטה באמת להגדיל את זה ל-300 אלף שקלים, כי אנחנו בפתח עם עוד 2 דוחות עכשיו, ויכול להיות שצריך לקבל את מה שאתה אומר כרגע, לאשר 300.
- אלי אטון : יכול להיות שמשה ואפרים צודקים.
- (מדברים ביחד)
- שרון עזרן : שני תב"רים נוספים זה לסגירה. אנחנו סוגרים בעצם את התב"רים.
- (מדברים ביחד)
- שרון עזרן : -בקדימה להמשיך את המדרכות ולסדר את הכיכר, אז זה פיתוח לא מקרנות. היטלי פיתוח באזורים שמוגדרים אזורי תעשייה. המנהלה לא תיקח את הכסף מהתקציב, היא תשתמש בשוטרף, אבל אם יש תשתיות לתקן- כמו שהבטחתי לכם- בהיטלי פיתוח, אני מייעד את זה לטובת המושב, בעזריאל הייתה לנו גבייה של כ-100 אלף שקל, והם רוצים עכשיו...
- קובי רייך : בנו עסק עכשיו נפתח להם תב"רים, כבר שילמו לקבלנים. המקלט, הממ"ד שם שבנו.
- דובר : לא קשור, אשרנו כבר תב"ר קודם. קיבל את הצ'קים ביום חמישי.
- שרון עזרן : מושב חירות, הכספים מהיטלי השבחה. לא נוגע בקרנות של הרשות, רק של המושב.
- (מדברים ביחד)
- אלי אטון : אני רוצה להצטרף לבקשה גם של איציק וגם של משה וגם של אפרים. בנושא הזה אני מבקש להגדיל את התב"ר של אולמות הספורט ל-300, כי אנחנו נצטרך את זה בוודאות. כהסכם מסגרת, אנחנו ברור שנייצר את השימוש בהתאם לצורך שלנו.

אבי קיטרי : אלי, בקשר לתב"ר של נחל תאנים, אני חושב שאנחנו צריכים לאפשר את ההגדלה הזאת, כי זה מציינג, אנחנו התחייבנו בפני מי שצריך לתת לו. עכשיו במקביל לעשות את האפשרות ולדחות את התשלום. אבל צריך לאשר את זה ולנסות להגיע למשא ומתן.

קובי רייך : רשות הניקוז זה לא נחל תאנים. רשות הניקוז זה כל לב השרון.

אלי אטון : אני מקבל את ההצעה החכמה של אבי כתרי. אנחנו נאשר את זה עם מתן אפשרות לבדוק דחייה מולם, ככה שתהיה לנו גמישות גם בעבודה מולם. אנחנו עובדים מולם בשוטף בכל פעולה שהיא. דבר שני שאני מבקש, להוסיף את תיקון מערכות אולמות הספורט מ-150 להגדיל ל-300 כהסכם מסגרת, כתב"ר מסגרת, בהינתן שאם עוד שבוע, שבועיים, נקבל כבר כל מיני תרחישים של ביצוע נוכל...

(מדברים ביחד)

אלי אטון : מי בעד שירים את ידו? מי נמנע? אין.

דובר : אבל לפחות כשאתה רוצה להגדיל ל-300 אלף לפחות, כשאתה מסיים את ה-150 אלף שלך, לפחות תשלח מייל ותעדכן מה קורה.

אלי אטון : חברים נמצא פה עידו מלמד, בוא נכבד אותם, שזכה במקום שני באליפות העולם בטבלינג. עידו גר בצור יגאל, הוא מתאמן אצלנו במועצה, מקום שני, אלוף עולם, מקום שני באליפות העולם, בוא ספר להם זה טמבלינג.

עידו מלמד : טמבלינג זה בעצם ענף שדומה מאוד לענף הקרקע, התעמלות קרקע. זה בעצם משטח...

אלי אטון : איפה האמא וגם המאמן.

(מחיאות כפיים)

אביב : טמבלינג זה תת ענף של ענף הטרמפולינה בתוך עולם ההתעמלות. עידו ואני טסנו בנובמבר האחרון לאליפות העולם בספרד, שם הוא זכה במקום השני באליפות העולם לגילאי 10-14. יש משטח ארוך של 25 מטר, לפניו ריצה של 10 מטר. הוא צריך לעשות רצף של אלמנטים שבסוף מביא לאלמנט הכי גבוה שהמטרה היא לייצר כח ברמה סופר גבוה. עידו הוא באמת אחד המתעמלים

ברמה הכי גבוהה שיש לנו כרגע. אני גם הייתי אלוף ישראל, הייתי בשתי אליפויות עולם אחד לנוער ואחד לבוגרים. אני למדתי באוסטרליה. אלי אטון: עידו זה לאות הוקרה מהמליאה של לב השרון, גאווה גדולה. המאמן אביב גם לך, יישר כח.

סקירה 25-26

אלי אטון: כמה דברים, מחר אני, איציק ואורלי הדוברת עולים ביחד עם כל ראשי הרשויות של המועצות האזוריות לירושלים, כאשר כל רשות, אנחנו עולים עם 40 אוטובוסים צהובים. המטרה אני רוצה לסבר את האוזן, מ-2012 ועד היום מחירים של התעריפים של המימון של ההסעות של המדינה לא עלו בשום אופן. אם ב-2012 העלות שלנו הייתה בסך של 15% מסך כל עלות ההסעות, היום היא מגיעה כבר ל-60%, זה אומר שמ-2012 עשינו חשבון, לסך המועצות האזוריות מגיע דלתה של 800 מיליון שקלים, שכל שנה הבטיחו והבטיחו. לנו למועצה לבד מגיעים בסביבות בין 25 ל-30 מיליון שקלים בדלתה הזאת שהיא צריכה להצמיד. הבטיחו שנה שעברה 100 מיליון שקלים לרשויות, היינו לפני חודש בוועדת הכספים בנושא הזה, יושב ראש ועדת הכספים הבטיח, וגם גפני וגם החדש הבטיח, שלא יכניסו, אם זה לא ייכנס לחוק ההסדרים הנושא הזה לא יאשרו לקדם את תקציב המדינה, מחר אנחנו נוסעים לנסיעה לכנסת עם כל האוטובוסים לנסיעת המחאה הראשונה, להבהיר באמת למדינה, למשרד האוצר ולמשרד החינוך, שהגיעו מים עד נפש, אנחנו לא יכולים כבר, זה בשיטת הסלאמי, שכל שנה מורידים ומורידים ונותנים לרשויות להתמודד. הבעיה היא לא רק שלב השרון, הבעיה היא של כל הרשויות האזוריות, שזו בעיה רוחבית לכולם, וזאת הסיבה שאנחנו עולים לכנסת מחר. אנחנו מקווים שלא נזדקק לעוד מהלכים.

דובר: עם מי אתם נפגשים בתוך הכנסת?

אלי אטון: אנחנו קודם כול נכנסים פנימה כולם, נכנסים לכמה ועדות. אנחנו מסייעים את האוטובוסים לכיכר הכנסת, יש שם כמה משרדים, זה האוצר נמצא.

שרון עזרן: אני יכול לסבר לכם את האוזניים, שב-10 שנים האחרונות היינו מקבלים שיפוי של 60% מההסעות, והורידו ל-30%.

אלי אטון: לפני שלושה שבועות היינו בוועדת הביטחון לאומי בכנסת לגבי הסוגייה של ירי על יישובי יעבץ ועזריאל. אנחנו במקביל גם בחודש האחרון הגיעו גם גדי אייזנקוט לפני שלושה שבועות וגם שבוע שעבר בני גנץ הגיעו וביקרו ביישובים האלה וגם ביישובי קו התפר, אנחנו כל הזמן במגמה להציף את הנושא הביטחוני גם ביישובי קו התפר וגם ביישובים שגובלים ליישובי המשולש שחווים יריות ביום-יום. גם במקביל היו אצלנו כמה שרים, מאי גולן, מלכיאלי שר הדתות, הוא אחראי על הדתות כרגע, עידית סילמן, שגם מולם הצפנו את הנושא הביטחוני. מעבר לצרכים שאנחנו צריכים בכל נושאים, זה השוויון המגדרי, הצלחנו להוציא את תקציבים מול עידית סילמן, הצלחנו להוציא תקציבים שמותנים בעבודה ביחד עם האשכול, אשכול השרון, שהתקציבים נמצאים שם בנושא ריסוק הגזם, וכמובן הנושא הקריטי האקוטי שיש לנו בנושא של שריפות באזור שלנו. בקרוב יהיה כאן כנס חירום כמו שהיה בדרום השרון, יהיה פה בקרוב כנס חירום בנושא של שריפות ואיכות הסביבה שיהיה בלב השרון, ויבואו מכלל הרשויות. פתחנו לפני שבועיים את מתחם הנינג'יה, זה במסגרת החזון שלנו לקדם את הספורט בלב השרון, אחים שרים זכו במכרז והם בנו מתחם כרגע יחסית קטן בינוני במבנה שבבני דרור והתחילו להפעיל אותו. אנחנו כולנו תקווה שעוד שנה הם יוכלו, שנה או שנתיים, כשזה יגדל והביקוש יהיה גדול, יגבר, אז אנחנו נוכל לעבור למקום יותר גדול ויותר גבוה שאפשר יהיה לבצע פה ביצועים יותר מקצועיים. המטרה שלנו לייצר אלופים כאן בלב השרון, גם בדבר הזה, כמו שיש לנו בהתעמלות אלופי עולם, יהיו לנו גם בנינג'יה אלופי עולם. בנושא הגזם, מ'1 לדצמבר, שזה מחר, אנחנו עוברים, קודם כל, לאיסוף מפינות גזם, בהתאם לתיאום, יש יישובים שביקשו למצב פינות ספציפיות, זה לא כל כך מפריע לי, אבל המטרה הייתה באמת להתכנס לתוך מבנה שווה בין כל היישובים. יש שישה יישובים שבקדנציה הקודמת קיבלו אישור מהמליאה

לפנות את הגזם מהבתים, ועדת הגזם וגם אנחנו במליאה אישרנו את זה. ועדת הגזם המליצה לעשות פינות גזם, זה יותר יעיל, זה יותר מהיר, זה יותר גם חסכוני, מה לעשות, מאשר להיות ב־200 נקודות ביום, וזה גם פחות פוגע במדרכות, פחות לכלוך ויותר ניקיון וכו'.

אורנה הדר: מזכירי הוועדים קיבלו שמצלמות שיותקנו יקבלו עלות. בעין ורד יש

מצלמות, שהותקנו על חשבון הוועד, יש פינות גזם.

אלי אטון: אנחנו לא נקפח יישובים שדאגו לעצמם.

אורנה הדר: יהיה החזר?

אלי אטון: בינתיים לא משלמים על המצלמות.

אורנה הדר: מה זה בינתיים? יצאה הודעה שישלמו.

איציק: לא, אמרו בבוא הזמן כשיהיה צריך להתקין מצלמות.

אורנה הדר: אז בבוא הזמן מי ששילם ועל חשבוננו יקבל החזר?

אלי אטון: אורנה, את מדברת עכשיו נקודתית על היישוב שלך.

אורנה הדר: לא ברמה העקרונית.

אלי אטון: ברמה העקרונית אנחנו לא נקפח שום יישוב, אני חושב שזה מיותר.

קובי רייך: לגבי המרכזים של הגזם, אנחנו דיברנו עם השרה סילמן על הנושא הזה,

המטרה שלנו שמשדד לאיכות הסביבה גם ישתתף במימון של הדברים האלה.

אני לפני שנה הצגתי בפניה את הנושא של ריסוק הגזם, היא התלהבה

מהסיפור, אבל היא אמרה שכל השקעה תבוא מהאשכול. אני, דרך אגב, כבר

רתמתי את השכנים שלנו, את קדימה צורן ואת אלמון, לאגם משאבים

ולמצוא פינות גזם, פינות מה שנקרא, אשכולות.

דובר: בעשור האחרון, אלי, כל היישובים שבו לעצמם את הח' האלו. עכשיו כל

היישובים שלא בנו, הם לא יבנו לבד את זה?

אלי אטון: המועצה, תקשיב, אנחנו כרגע, מה שאנחנו קבענו, אנחנו קבענו כרגע נקודות,

לא בנו ואמרנו עכשיו תבנו את הפינה. קבענו נקודות, אפילו גם מגודרות,

מסומנות לפינות גזם, נתנו זמן עד אמצע השנה כדי להשלים את כל הדבר

הזה. המועצה, בהתאם ליכולות כמובן, תשתתף עם כל הוועדים, כאשר

המטרה היא בסופו של יום להיכנס לתוך הדבר הזה. אני רוצה לומר דבר אחד, הנושא של פינות גזם זה הדבר השולי, אנחנו צריכים להסתכל על הדבר המהותי, שזה הריסוק, שזה שיטה שקובי, אתה יודע, אתה צעקת עלי פעם לפני כמה שנים על הנושא של ריסוק גזם, ועכשיו הנושא הזה...

קובי רייך: עשית פיילוט, לא הוכחת לנו שזה יותר טוב.

(מדברים ביחד)

אלי אטון: ישלחו לך את המצגת. רועי מימון ואלון בלחסן, שהיו חברים בוועדת הגזם, התחילו לדבר עם אגודות כדי למפות כל מיני מקומות. אנחנו במקביל, כשאני מדבר על איגום משאבים עם רשויות נוספות, אז אנחנו גם נאגם מולם משאבים, כדי שנוכל לקבל את הכסף מהאשכול, כי זה סך הכול שייך גם להם. אם זה טלמון או קדימה, אנחנו נוכל לאגם משאבים. השלב הבא שלנו הוא באמת ליצור, בשנים הבאות, ליצור מרכז, ליצור קומפוסט אחד, ושתיים, אם נוכל לקבל, כי יש 24 מיליון שקלים שחונים באשכול, באשכול השרון, שזה כל קורא שהאשכול קיבל, לנסות לקבל גם נושא שבבדיקה בשנה, בשנתיים הראשונות, סוג של אפילו מרסקת שתיתן שירות לכל האשכול, והדבר הזה כמובן יוריד את העלויות שלנו עוד יותר.

רועי מימון: הדבר הכי חשוב שאמרו בישיבה זה שמשרד איכות הסביבה סוף סוף יודע להבחין בין גזם נקי לגזם מלוכלך. עד היום גזם מבחינתו זו הייתה פסולת שטומנים אותה. נכון להיום אם הגזם נקי ברמה מסוימת הם כבר מתייחסים אליו כאל מחזור, וזה בשורה, כי זה אומר שמותר לך להפוך לקומפוסט, וזה כבר תהליכים שעד היום הם לא הכירו בהם. עלות הקמת הפינות הרבה יותר זולה. אתה לא צריך משטחי בטון, אתה לא צריך הרבה דברים לעשות.

קובי רייך: היום בבני דרור יש פיתוח חדש ובונים את המרכזים מבטון, להביא לכם את החשבונית?

אלי אטון: אתה קצת מתבלבל, אתה מדבר עוד פעם על פינות הגזם היישוביות, אני לא מדבר על זה. אנחנו דיברנו כרגע שיהיו גם פינות...

קובית:

אמרת שיש ישובים שעכשיו מפסיקים.

אלי אטון:

אזוב, זה פחות קריטי מבחינתי. מה שאני אומר, מה שחשוב זה שינוי השיטה, אנחנו עוברים לשיטת ריסוק. זה הדבר המשמעותי בכל הדבר הזה, שיטת הריסוק זה הבשורה, זה הבשורה חד משמעית. עדכון מאבק משק החלב. חברים, אני רוצה להתקדם. לפני שבוע היינו בכנסת במאבק ארצי עם כל הפורום החקלאי של חברי הכנסת מכל הסיעות בנושא נגד הרפורמה של החלב של משרד האוצר. אני רואה בזה קודם כל בשורה שבאמת מכל הבית, מכל סיעות הבית, באו ודיברו על זה שהתנגדו לרפורמה והרפורמה לא תעבור. אז בלב השרון יש 9 רפתות סך הכול, אבל זה לא משנה, גם אם הייתה אחת. הסיפור הוא המאבק האמיתי על הפנים של החקלאות בישראל, אם אנחנו נוותר על החלב, על חלב שהוא צורך קיומי, על מה לא נוותר?

דובר:

מאיפה זה בא? יושבים כלכלנים?

אלי אטון:

יש תמימות דעים בכל סיעות הבית נגד התהליך הזה, וזה באמת יפה לראות שכולם מכל מפלגה באים, כל חברי הכנסת באים ומקדמים מטרה אחת. אירוע התחשמלות בשער אפרים, כמו ששמעתם, יום שבת שעברה התחשמל תושב בשער אפרים כאשר נמצא פה עובד לוי שהוא שכן שלו, יושב ראש הוועד המקומי, כאשר עלה על הגג של מחסן ועם מסור כרת עצים שנגעו בחשמל שם, הוא תפס את העץ ואז נפל, וכנראה הסיבה היא התחשמלות, הוא התחשמל ומת במקום, כל ניסיונות ההחייאה לא צלחו. הייתי שם בשבת, לצערי גם ראיתי אותו, לא מראה מרנין. אנחנו באמת רוצים להפיץ את... כרגע חברת חשמל באה ומנקה את כל הרחוב שם, אבל אני רוצה לומר ואנחנו ביקשנו את זה מכל התושבים, אתם גם כנציגי הציבור, אפילו מטעמכם, להוציא... חבר'ה, תיזהרו, אל תגעו בדברים שלא שייכים לכם. אפילו הגנן של היישוב, אפילו הגנן של היישוב שלא ייגע בעצים שנוגעים בחשמל, שלא ייגע פשוט. כי תראו מדבר כל כך שטותי, כי פשוט משפחה נהרסה, פשוט משפחה נהרסה, האבא, האמא, האחים, הם נהרסו לגמרי,

חבל. אז באמת, בואו תעבירו גם אתם את המסר לתושבים, זה חשוב כמנהיגי ציבור.

(מדברים ביחד)

אלי אטון: תקציב 25 קודם כול אני רוצה, שרון גם ידווח על התקציב, אבל בגדול לומר לכם שהיעד הגבוה ביותר מבחינתנו, כמו שאמרתי גם שנה שעברה, זה להיות מאוזנים לפחות 3 שנים רצוף, והמשמעות של להיות מאוזנים 3 שנים רצוף זה מוביל אותנו ממועצה יציבה למועצה איתנה. יש לזה המון המון משמעויות ברמת ההתנהלות, ברמת האינטראקציה מול משרד הפנים, הגמישות שלנו, היכולת לקבל מימונים גם יותר זולים, היכולת שלך להיות יותר עצמאי בפעילות הכלכלית שלך. אנחנו הגשנו לכם את הדוח השלישוני של הרבעון השלישי שקיבלנו אותו, שהוא עומד כרגע על כמה? 5,700,000.

קובי רייך: זה בלי הגירעון שלא קיבלתם מהממשלה.

אלי אטון: קודם כול אנחנו חייבים להיות מאוזנים, והייתה לי גם שיחה עם משה, חייבים להיות מאוזנים, זה אחד. מה שנובע למעשה רוב הגירעון, עודף ההוצאות, זה בגלל תקורות שהולכות וגדלות כל הזמן. יחד עם זאת, אנחנו ישבנו עם כל מנהלי המחלקות, מנהלי אגפים, כל אחד בנפרד, הצגנו בפניו את מטרת העל שלנו שב-31 בדצמבר אנחנו חייבים להגיע למצב של איזון, אף על פי שגם מצב של איזון, תקן אותי שרון אם אני טועה, זה פחות מ-1% להגיע למצב של איזון, 0.9. אז זאת המטרה שלנו, ישבנו עם כל מנהלי המחלקות. אנחנו רואים את התקציב בצורה כזאת, נקרא לזה כמו אקורדיון, קיבלנו את הנתונים מאוחר, אני לא רוצה להגיד מאוחר מדי, קיבלנו את הנתונים מאוחר ואנחנו פועלים כדי לאפס את עצמנו. ישבנו עם כל מנהלי המחלקות, צמצמנו הוצאות, בדקנו עוד הכנסות שאנחנו צריכים לקבל, כי אנחנו צריכים לסכם גם במדד ההוצאות וגם במדד ההכנסות כדי לצמצם את התקציב. אומנם נשאר לנו רק חודש לעשות את הדבר הזה, הדבר הזה הוא אפשרי, שרון תרחיב על זה.

קובי רייך: המחלקות עמדו בתקציב?

אלי אטון: לכל מחלקה יש בהרבה, מה שנקרא, סעיפים תקציביים. יש סעיפים שהם בחוסר ניצול, יש סעיפים שהם חיוביים, יש סעיפים שהם שליליים.

קובי רייד: שורה תחתונה, עמדו בתקציב?

אלי אטון: בכללי חסר לי 5,500,000 שקלים כדי לאזן את זה, וזה הכיוון.

(מדברים ביחד)

שרון עזרן: אני אדבר כמה מילים על התקציב של 2025. ראשית, כל העניין, אם אתם

מסתכלים, לא יודע אם, אתם יכולים לקרוא את הדבר הזה, התקציב הריבעוני, אבל אנחנו רואים שיש לנו חוסר, עוד חוסר בכספים ממשד החינוך, ויש לנו עודף בהוצאות במחלקת החינוך. עכשיו אני מאמין שתהיה מגמת ירידה, כי כשאני מסתכל על פעולות חינוך, אז פעולות חינוך עכשיו בצהרונים ובמעונות, וכבר לא יהיו מספטמבר, אז הפעולות ירדו. מצד שני, אם נקבל את כל הכספים של השכר שם, על סמך זה ביססנו את התקציב, אז אנחנו מן הסתם נתחיל להוריד את הגירעון לכיוון שאנחנו רוצים. אבל הדבר הנוסף שעשינו במחלקות זה בעצם שאם סעיף תקציבי שהמחלקה לא ניצלה עד הסוף, אז היא לא תנצל אותו, אם היא חילקה את זה 1 חלקי 12, את ה 11 וחצי ל 12, לא נאשר לה יותר לנצל. זאת אומרת שאנחנו נעצור באיזשהו מקום את העודף התקציבי שעדיין לא נוצל, וזאת המשמעות של האמירה של אלי מול מנהלי המחלקות, פעם אחת. ושתיים, מצד שני, שאם בכלל לא היה ביצוע, אז גם לא נאפשר לבצע. המטרה היא בעצם להוריד לפחות כמה מיליונים בתקופה הזאת, על מנת שנהיה מאוזנים. עכשיו ברגע שאני אמרתי להם שאני לא מאפשר לכם יותר להשתמש בתקציב הזה, אני עוצר אותו, אני סוגר אותו.

(מדברים ביחד)

שרון עזרן: מצד שני, הצלחנו באמת להוריד את הפעילות של החינוך, והצלחנו לקבל

כספים, עדיין על הפער שיש לנו בשכר, שהוא פער לא קטן, כשאנחנו מסתכלים על שכר גננות, יש לנו פער של 300,000 שקל בחודש, אנחנו מקבלים פחות ממשד החינוך. גם על זה אנחנו מנסים לקבל את ההפרשים.

הרווחה, אני יכול להגיד לכם שפער של 1,000,000, בדרך כלל בסוף שנה משלימים לנו את זה.

קובי רייד: עכשיו שהמדינה לפני תקציב, הם עוצרים את כל עד שיאשרו את התקציב החדש?

שרון עזרון: לא.

אלי אטון: צריך לעבוד בזה, קובי. זה אפשרי, אבל צריך לעבוד בזה.

שרון עזרון: אם עכשיו לקחתי סתם איזה סעיף, נגיד ניקוז, ועד היום השקעתי במערכות הניקוז 150,000 ונשאר 50,000, אני מקצץ לו את זה.

(מדברים ביחד)

אלי אטון: אני מצמצם הוצאות.

משה מכלין: הגרעון שאתם רואים בדוח של ה-9 חודשים הוא מתחלק לשניים. אני לא מתייחס אליו ככספים שחסרים או לא חסרים, אנחנו צריכים להסתכל על זה כגירעון תזרימי וגרעון תקציבי. התזרימי אומר שחלק מהכספים מגיעים לנו ממשרדי הממשלה, יגיע הזמן ואנחנו חושבים שאנחנו נקבל אותם. צריך לעבוד בזה, שרון צריך לעבוד בזה כל הזמן, ולדאוג שהכסף הזה יגיע. מעבר לזה יש לנו גרעון תקציבי, גרעון תקציבי בעיניי זו תקלה גדולה מאוד בהתנהלות המועצה, בסדר? ואני אסביר. אין ארגון שבו, לא ארגון שאני מכיר לפחות, שבו מנהל מחלקה, בתחילת שנה אמרו לו זה התקציב שלך, ונגיד התקציב שלו הוא 100 שקלים, אם הוא מוציא 101 שקלים, הוא צריך לקבל נבוט על הראש. אם לא נבוט על הראש, אז זה מחזיר אותנו לשיחה של תחילת הישיבה הקודמת. המועצה צריכה מיד למצוא איזון תקציבי אחר לדבר הזה. זה קרה, ולכן מה שאני אומר, אם אנחנו צריכים ללמוד, אם יש איזשהו שיעור...

טל מצר: כמה גרעון תקציבי אנחנו נמצאים?

משה מכלין: לא מעט. אני יודע להגיד, אני לא מסתיר את זה מכם חברים. אני לא רוצה לומר, כי אנחנו בתהליך ש- לדצמבר. ברגע שנבין את התמונה יותר טוב, נוכל להגיד. סתם לזרוק עכשיו מספרים זה לא טוב. אם יש משהו שאנחנו צריכים

- ללמוד ממנו, זה שאנחנו צריכים להיות מאוד מאוד ברורים עם מנהלי המחלקות, נקרא להם מנהלי אגפים, לא משנה איך נקרא להם, עם המנהלים במועצה, שהם לא יכולים להוציא שקל יותר ממה שיש להם.
- טל מצר: אבל משה, אני רק רוצה להגיד דבר אחד, אני מסכימה עם כל מילה, ואני רוצה לסייג נקודה שהיא דרמטית והיא 50% מהתקציב. הפער המרכזי שלנו בדבר הזה, שאין לנו מושג לגביו אף פעם עד שהשנה נגמרת, קשור לעולם החינוך וההיסעים. שם יש לנו הוצאה...
- משה מכלין: אני מכיר את זה אינטימית כי ישבתי בישיבה.
- טל מצר: שם מתחילה לנו הוצאה שאנחנו יכולים להסתמך על מה שאנחנו מבינים שהחזירו לנו שנה שעברה, ולסיים את השנה בלי ההכנסה הזאת. אז עכשיו אין לי בעיה שנבוא ונגיד בואו נעשה תפניות, בואו נקצץ.
- משה מכלין: אני אומר משהו אחר, ואני מתנצל מראש שאני האיש הרע פה. אני אומר משהו אחר, אנחנו לפעמים מאשרים דברים שהקריטריונים הם לא...
- טל מצר: זה אפילו לא בזה, עזוב את ההסעות האלה. אתה יודע שיש לנו 2,500,000
- משה מכלין: זה מעל 1.5 מיליון שקל, טל.
- טל מצר: אני לא מזלזלת בזה אבל אני אומרת שיש לנו כספים, לצורך העניין, בחינוך המיוחד, שאנחנו חייבים להוציא אותם.
- משה מכלין: למה חייבים מי אמר?
- טל מצר: כי אנחנו מחזיקים בית ספר של חינוך מיוחד, ואנחנו מחזיקים כיתות של חינוך מיוחד, המדינה מחייבת אותי לעשות את ההוצאות האלה, ואני מסיימת את השנה...
- קובי רייד: אבל אנחנו יודעים שכל שנה זה קורה ה-1.5 מיליון.
- טל מצר: מה אתם מציעים שאנחנו לא ניתן שירותים?
- משה מכלין: המסר שלי היחיד שאנחנו צריכים לפקח.
- טל מצר: אני מקבל את המסר, אבל אני חושבת שראוי להגיד ככה, שעם כל הכבוד לידע שיש לכולם בעולם העסקי והפרטי, אנחנו צריכים דיסציפלינות ופרקטיקות אחרות לעולם המוניציפלי, בסדר, מכיוון שהוא מתנהג אחרת.

גם ביכולת שלי להגיד מה אני נותנת, גם ביכולת שלי לנהל צפי, גם ביכולת שלי לנהל תקציב. אני לא חולקת על העיקרון, אבל אני חושבת שאנחנו לא יכולים, ואולי זאת התקלה, אנחנו לא יכולים להקיש מכל מה שאנחנו מכירים בחוץ לתוך העולם המוניציפלי.

קובי רייך : טל, זה לא בא רק מהחינוך הוא אומר, זה גם ממחלקות אחרות.

אבי קיטרי : תשמעי רגע, אני מבין לגמרי לחריגה מתקציב שקשורה לגורמים חיצוניים מאיתנו, ולפעמים אנחנו תלויים בהם, והם לא עומדים, והכול טוב בסדר. אני שאלתי את שרון מי עשה את זה או מה ההבדל, הוא אמר מחלקת הגזם יש חריגה של 2 מיליון שקל, שזה תלוי רק בנו. בסוף השאלה הגדולה איך הגענו לזה. אם יש גורמים אחרים חיצוניים, אני מבין את הטענות שלך, ויש בהם משהו. אבל במחלקת הגזם או בינוי הגזם אנחנו הגענו ל-2 מיליון שקל חריגה.

יצחק יצחק : ברשותכם אני רוצה להגיד קודם כול שזה ברמת דיווח. אנחנו בשבוע וחצי שרון ואני ישבנו ועשינו כמה פעולות גם מול מנהלי המחלקות וגם לראות איך אנחנו עוצרים הוצאות, בסדר, עצירת הוצאות, צמצום הוצאות, לא משנה הגדרות. בהיבט של ההכנסות, ואני מחלק את זה לשניים, יש הכנסות שהן צפויות להתקבל על בסיס הדיווחים שלנו, יש פערים שאתה מדבר עליהם והיא מדברת עליהם. אותם פערים אנחנו לומדים כל שנה, גם בחינוך המיוחד, גם בהיסעים, גם בהסעות לחינוך הרגיל, זה מתקשר גם למה שאלי אמר, ותמיד אותם פערים, זה בדיוק אותם 2 עד 3 מיליון שקלים שאנחנו מכירים. זה מלמד אותנו שב-2026 אנחנו נצטרך לקבל החלטות שחלקן יכול להיות שהמשמעות שלהן לא פשוטה לציבור.

משה מכלין : -שהוא התחייב על יעד מאד, מאד אגרסיבי של הכנסות, שאני באופן אישי חייב להגיד לכם שחתמתי עליו, אבל לא האמנתי שהוא יעמוד בזה, והוא עמד ביותר מזה.

יצחק יצחק : אז מה שאני רוצה לצורך הדיון, זה לא דיון, זה ברמה של דיווח. אנחנו צריכים להשלים את המלאכה שלנו על 2025 עד לדיונים לפני תקציב 2026

בשביל לראות את הלוח 57 זה נכון לרבעון שלישי. אנחנו לא יודעים בדיוק מה יתגלגל במשך שלושת החודשים ברמת רישום החשבונות והכול. אני אומר לכם שעיקר המאמץ עכשיו, אחרי שעשינו את צמצום ההוצאות, מוטל על ראש המועצה ועליי ברמה שלנו ללכת לראות איך אנחנו ננסה לקבל עד סוף פברואר את אותן הכנסות. עכשיו אני אגיד לכם גם משהו, זה משהו מסורתי, משרדי הממשלה, כמו שהוא אמר, הרווחה בדרך כלל את מקבל בפברואר, שם אין בעיה, אבל בחינוך, להערכתך, גם מכוח השחיקה, גם מכוח הצמצום של משרד החינוך, כי לקחו חלק מהכסף לחרבות ברזל, ועוד היו שם קיצוצים שהאוצר גם כן צמצם, זה ישפיע על תקציב 25 מבחינת התוצאה. אז יש פה איזשהו מעמד של חודש, אנחנו צריכים להזיע.

(מדברים ביחד)

אפרים חגי'ג': השאלה הכי גדולה שלא שאלנו את הגזבר, איפה עומדת המועצה מבחינת התקציב.

משה מכלין: 26 לא רלוונטי לדיון בכלל.

אפרים חגי'ג': הדוח שהוא העביר עכשיו חסר בו עוד דברים.

(מדברים ביחד)

אלי אטון: חברים תודה רבה.